

GHID DE VINDECARE

MEDICINA VIITORULUI EXISTĂ ÎN PREZENT

Starea de normalitate a oamenilor este sănătatea!

**Medicina Integrată ScienceMed
Vindecare holistică individualizată**

Diagnostic precis și complet la nivel energetic, celular și organic.

Tratament personalizat pentru fiecare pacient în parte și testat ca eficiență

Cel mai mare procent de vindecări dintre toate metodele medicale.

www.sciencemed.ro

Starea de normalitate a oamenilor este sănătatea.

Ne naștem dotați de natură cu tot ceea ce ne trebuie pentru a fi sănătoși până la vârsta de 100 ani. Sănătatea este și dorința cea mai fierbinte a fiecărui om, urarea cea mai frecventă în toate limbile este „Sănătate!”.

Există multe definiții ale stării de sănătate, dar la ScienceMed considerăm că cea mai corectă este cea care definește sănătatea ca un echilibru perfect în care se găsește organismul cu mediul înconjurător, o stare de armonie.

Acest echilibru se manifestă la nivel energetic, celular, organic.

Și totuși, ne îmbolnăvim. În lumea modernă, deși bugetele alocate sănătății sunt tot mai mari, oamenii sunt tot mai bolnavi. Aceasta deoarece organismul uman este agresat de o serie de factori:

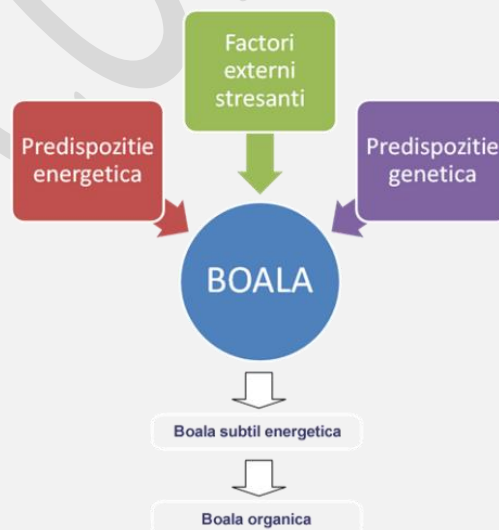
- Poluare
- Stres
- Hrănire deficitară
- Contaminare microbiologică
- Variații mari de temperatură
- Efecte secundare ale medicamentelor chimice

Boala este o tulburare a armoniei energetice a organismului. Indiferent de modul ei de manifestare, boala afectează întregul corp, acționând în principal la nivelul cel

mai subtil și mai fragil al ființei umane, structurile energetice.

Pe măsură ce încep să ne apară diverse probleme de sănătate, începem și noi să ne punem diferite întrebări cu privire la simptomele pe care le avem și la bolile de care am putea suferi. Pentru aceasta, începem și studiem din ce în ce mai mult, ne documentăm, cel mai adesea, de pe internet. Pe măsură ce ne adâncim în complexitatea bolilor și a manifestărilor acestora, ne dăm seama că nu știm aproape nimic. Dacă manifestările devin supărătoare ne adresăm unui medic.

Ceea ce nu știm, însă, și nici nu aflăm din căutările pe internet este că înainte de a începe un tratament, trebuie să facem o analiză asupra momentelor principale din viața noastră. Da, ați intuit corect, inclusiv copilăria! Modul în care ne trăim viața și reacțiile pe care le avem față de diverse evenimente își lasă amprenta asupra stării noastre de sănătate. E important ca, din când în când, mai ales dacă în corpul fizic s-au instalat simptome ale unei afecțiuni, să facem o trecere în revistă a vieții, cu momentele plăcute și, în special, cu cele mai puțin plăcute, care pot aduce cu sine dezechilibre, unele extreme de grave.

Medicina alopată

Farmacia și medicina au devenit, în ultimele decenii, două industrii extrem de profitabile, afaceri de multe miliarde de euro. V-ați întrebat vreodată de ce sunt câte 2-3 farmacii alăturate? De ce atâtea cabinete medicale și clinici private? Dacă mergeți pe bulevardul Ștefan cel Mare din București, pe o distanță de aproximativ un km, între Dorobanți și Lizeanu, sunt 32 de farmacii. 32!!! Credeți, oare, că e vreuna neprofitabilă? Oare suntem chiar așa bolnavi? Numărul de medicamente a explodat, la propriu, în ultimii ani. Dacă te duci la un doctor, indiferent de specialitate, șansele de a ieși de acolo fără o rețetă „bogată” sunt extrem de mici. Majoritatea pacienților au în schema terapeutică mai multe medicamente, fără a ști care dintre ele acționează asupra frecvențelor energetice blocate și chiar asupra bolii. Cu cât mai numeroase medicamentele, cu atât mai urâte și mai multe efectele lor secundare. Câți dintre voi nu au fost la doctor pentru o durere de stomac (de exemplu) și au primit un medicament pentru stomac, care provoacă alergii, deci au primit și un medicament antialergic, dar acesta atacă ficatul, astfel că mai iei și unul pentru ficat, dar acesta provoacă alt simptom, prin urmare mai iei încă o pastilă și tot așa? Distracția continuă la farmacie, când farmacistul spune: „nu am medicamentul ăsta, dar vi-l dau pe ăsta, că e același lucru” sau, și mai bine, când spune: „ah, medicamentul cutare face asta, luați suplimentar asta ca să nu aveți probleme”.

Sunt zeci și sute de medicamente pentru același diagnostic. Medicul alege dintr-o listă, uitând, de cele mai multe ori, că pacientul nu este un număr, ci o persoană cu un organism unic, profund individualizat, care nu poate reacționa la orice.

Nici o boală nu va avea simptome identice în fiecare pacient, nici un pacient nu va reacționa identic cu altul la același tratament. **Nu boala este cea care trebuie tratată, ci cauzele ei.** Iar un organism nu se îmbolnăvește „peste noapte” și nici nu se tratează așa. Putem vindeca o răceală acum, iar peste 2 săptămâni să apară alta sau poate altceva, mai grav. Și peste alte 2 săptămâni altceva. Un organism care a ajuns să manifeste o boală este un organism dezechilibrat de mai multă vreme și dacă nu tratăm dezechilibrul (care poate fi energetic, mental, emoțional, abia apoi fizic) care a cauzat boala, ea va reveni. Sau va apărea alta, mai urâtă, în funcție de gravitatea dezechilibrului.

O medicație corectă are ca obiectiv final ameliorarea/vindecarea afecțiunilor pe care pacientul le manifestă la momentul respectiv, într-un timp cât mai scurt posibil și cu cât mai puține reacții adverse, pentru ca ulterior să reechilibreze organismul și să elimine definitiv cauzele care au condus la manifestarea respectivă.

Echilibru și dezechilibru energetic

Totul este energie. Orice puteți atinge, mirosi, vedea, gusta, corpul uman dar și obiectele, plantele, solul, absolut totul pe lumea asta este alcătuit din molecule, rezultate din atomi, care, la rândul lor, sunt alcătuiți din protoni, electroni și neutroni, adică nimic altceva decât energie. Einstein a demonstrat acum multă vreme că $E=mc^2$, adică energia = masa ori viteza luminii la pătrat, sau, în traducere liberă, energia și materia sunt indisolubil legate între ele. Așa a apărut fizica cuantică, cea care studiază funcționarea lumii la nivel microatomic.

Corpul uman nu este altceva decât o **însurmare de elemente energetice** care funcționează împreună într-un mecanism perfect în condiții normale de viață: echilibru mental și emoțional, regim alimentar și de viață sănătos,

odihnă, relaxare etc. Este traversat de **12 meridiane energetice principale**, prin care energia circulă în flux continuu. Meridianele sunt, practic, niște canale de energie ale corpului, care fac legătura între chakre și organe. **Chakrele, sau centrii de forță ai corpului, 7 la număr** (principale; mai sunt foarte multe secundare), preiau și distribuie energia în organism.

Din păcate, însă, lumea în care trăim este departe de a fi perfectă. Dormim prea puțin, nu ne relaxăm suficient sau chiar deloc, muncim prea mult, mâncăm prea mult fast-food și complet dezorganizat, nivelul de stres este la cote înfrorător de mari, suntem oboșiți, tracasăți, nemulțumiți. Toate acestea sunt, pentru organism, atacuri foarte puternice.

Ușor-ușor, corpul se dezechilibrează. Apar blocaje energetice, la început mici, dar din ce în ce mai mari. Fiecare gând, fiecare supărare, fiecare traumă, fiecare masă nepotrivită, relație nesănătoasă, element stresant etc. sunt elemente de dezechilibru energetic.

Primele simptome sunt ușoare și se regăsesc în sintagme de genul: nu am chef azi, nu sunt în formă, sunt puțin obosit, o mică răceală, am tras curent, mă doare o măsea, am o ușoară durere de cap etc. Prin toate acestea, însă, organismul trage un semn de alarmă. Ne spune că ceva nu e în regulă. Noi ce facem? Luăm o pastilă și mergem mai departe. Ne vindecăm azi, mâine o luăm de la capăt. Simptomele devin din ce în ce mai mari. De la „sunt puțin obosit” ajung să nu mai aud ceasul dimineața și să nu mai am chef de viață. Răceala nu mai trece cu o aspirină, durează 7 zile și mă țintuiește în pat minim 3 zile. Durerile se intensifică. Blocajele devin din ce în ce mai mari. Apar simptome noi, organismul începe să cedeze și să se îmbolnăvească. Boala se instalează și devine agresivă.

Sistemul imunitar

Am auzit cu toții de atât de multe ori despre ce e și cum funcționează sistemul imunitar, încât avem senzația că ne putem da doctoratul în materie. Și chiar putem. Știm ce trebuie făcut, ce să mâncăm, ce să bem, ce plante funcționează la ce, cum e cu exercițiile fizice, cu odihna, cu nevoile organismului. Suntem bombardati de informații și toate site-urile care se ocupă într-un fel sau altul de tratamente alternative prezintă cel puțin o informație de genul asta, mai ales în momentul în care se apropie iarna. E firesc, căci atunci când vorbim de iarnă vorbim de răceli, în primul rând. Unele mai grave, altele mai puțin, multe având cauze virale. Ei bine, nu vom vorbi despre răceală. De data asta vom povesti despre dezechilibrele care duc la răceală. Și despre ce **NU trebuie făcut**.

În primul rând, nu trebuie să luați antibiotice.

Iar dacă veți merge la medicul de familie, rugați-l să nu vă prescrie antibiotice. **Antibioticul e cea mai ușoară cale de a combate simptomele, dar, din păcate, face ravagii în organism și nu vindecă niciodată.** Faptul că vă simțiți mai bine după câteva zile (nu mai faceți febră, nu mai curge nasul etc.) nu înseamnă că sunteți mai bine. Antibioticul nu face decât să mascheze cauzele și să distrugă sistemul imunitar, adică singura noastră armă adevărată. Și veți spune: dacă am răcit, înseamnă că sistemul meu imunitar nu e bun. Aici vă înșelați. **Sistemul dumneavoastră imunitar este foarte bun.** Mai ales dacă faceți febră. Febra aia de care ne îngrozim cu toții este, de fapt, mesajul că sistemul dumneavoastră imunitar funcționează. Febra distruge bacteriile și virușii, curăță organismul de elementele dăunătoare. Singurul caz în care trebuie să vă îngrijați este când febra crește peste 39,5. Atunci, într-adevăr, mergeți la urgență. Pot apărea convulsii. Îmbrăcați-vă bine, beți ceaiuri, faceți băi fierbinți, dar stați departe de medicamente. Febra este medicamentul vostru.

Din păcate, medicația alopătă nu vindecă, doar maschează. Ne simțim mai bine o vreme, după care ne îmbolnăvim iar. Știți că există oameni alergici la antibiotice? Culmea e că aceștia răcesc mai puțin, fac mai puține infecții, iar atunci când se întâmplă să se îmbolnăvească se vindecă relativ instantaneu. De ce? Pentru că, neputând să ia vreodată asemenea medicamente, au înțeles să facă altceva. Și dacă ei se pot trata fără antibiotice, de ce nu am putea cu toții?

Ce ne îmbolnăvește?

Știm că **dieta** proastă este unul dintre factori. Mai știm că **stresul, poluarea, stilul de viață, oboseala** sunt factori neprielnici sănătății. Mai dăm vina și pe **genetică**, pe **mediu**, pe ceilalți. Ce trebuie să înțelegem, însă, cu adevărat, este că singurii care ne pot ajuta suntem noi. Nu se moare de la o porție de cartofi prăjiți, nici de la o țigară, nici de la un moment în care ne-am enervat, ori de la o pastilă. Repetarea lor, excesul, extremele ne conduc către boală. Dacă nu dormim o noapte, bem 2 cafele și e ok. Dacă nu dormim 7 nopți nici un munte de cafea nu ne mai ajută. Atunci când gustăm o felie de tort e normal, dar dacă mâncăm tort de 3 ori pe zi putem face diabet.

Cercetările de ultimă oră arată că, mai mult decât toate cele de mai sus, **dezechilibrele energetice sunt principala cauză a îmbolnăvirii**. Suntem energie pură. Și dacă nu avem grijă să ne menținem nivelul energetic la cote cel puțin normale, dacă nu înalte, atunci, indiferent ce mâncăm nu ne ajută. **Între apariția dezechilibrului energetic și primele simptome de boală organică pot trece ani de zile**. Un timp prețios pe care îl irosim. Am scris multe materiale pe tema dezechilibrilor energetice, despre cum apar și ce e de făcut, mare parte dintre ele le găsiți pe [site-ul](#) și [blogul ScienceMed](#). Probabil că vor urma încă multe pe această temă, pentru că e atât de vastă încât nu poate fi acoperită în câteva rânduri. Există multe cărți cu astfel de informații, scrise de biologi sau medici care trag semnale de alarmă.

Adevărul este că 95% din cauza bolii (indiferent de ce boală vorbim) este, de fapt, DEZECHILIBRUL ENERGETIC.

Totul în univers se bazează pe energie și informație, iar dacă vrem ca celulele din corpul nostru să funcționeze corect și să avem un organism sănătos, trebuie să avem, în primul rând, echilibru energetic, astfel încât celulele noastre să primească informația corectă.

Ce facem cu dezechilibrul energetic?

Întâi de toate trebuie să îl vedem. Nu atunci când a produs deja boala, ci atunci când apare. Și pentru asta avem **medicina integrată**, care poate depista și măsura aceste dezechilibre din primul moment. Ceea ce înseamnă că putem **preveni boala**. Ea nu trebuie să se mai manifeste în plan fizic. Desigur, putem vindeca în cazul în care boala deja s-a instalat, dar ideal ar fi să ne obișnuim să facem un **control holistic** cu regularitatea cu care ne-am obișnuit să trecem pe la medicul de familie și să ne facem analizele obligatorii. Căci, din păcate, cu analizele obligatorii e posibil să nu aflăm decât prea târziu de o boală foarte gravă.

Medicina cuantică, parte a Medicinii integrate, detectează dezechilibrul la nivel energetic, iar electrosomatografia interstițială pe cel la nivel celular. Remediile homeopate, gemoterapia, fitoterapia și terapia florală Bach, testate cu aparate de cea mai mare finețe și administrate într-un tratament complet și personalizat pentru fiecare pacient în parte, pot reface dezechilibrele de la nivelul energetic sau celular înainte ca ele să se propage la nivel fizic. Primul lucru pe care tratamentele de medicină integrată îl fac este să crească capacitatea organismului de protecție și vindecare și să reface forța vitală a organismului. Restabilind sănătatea mentală și emoțională a pacientului, se poate restabili și sănătatea fizică.

Energia gândului

Ai grijă ce-ți dorești, că s-ar putea îndeplini! V-ați întrebat vreodată de unde a venit vorba asta? Probabil că da. Mulți dintre voi știu și răspunsul, deși, de cele mai multe ori în viață, nimeni nu îl conștientizează cu adevărat. Dorința nu e altceva decât un gând. Un gând puternic care se poate manifesta în realitatea imediată dacă persoana depune foarte multă energie în materializarea lui. Am putea înlocui sintagma, fără să greșim deloc, cu: ai grijă ce gândești, că s-ar putea întâmpla! Putem merge chiar mai departe, spunând: ai grijă ce vorbești, căci, nu-i așa, cuvintele sunt exprimarea gândurilor (dorințelor) noastre. Biblia spune: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul”. Puterea cuvântului (gândirii) a fost de atât de multe ori demonstrată, că nu ar avea sens să o mai facem și noi. Și totuși, zi de zi decidem să nu aplicăm ceea ce de foarte mulți ani ni se spune.

Era vitezei, era tehnologiei, era robotizării. Ne grăbim, avem deadline-uri, scopuri înalte, puțin timp pentru noi (către deloc) și multe gânduri nepotrivite, exprimate în chiar mai multe cuvinte nepotrivite: M-am trezit târziu, nu voi reuși să fac azi și șeful se va supăra pe mine! Nu pot să termin la timp lucrarea! Nu îmi ajung banii! Nu voi lua examenul! Locul meu de muncă este total nepotrivit! Ce mașină proastă am! Uite cum arată casa mea, nu voi avea niciodată o casă mai frumoasă! Vi se par cunoscute afirmațiile de mai sus? Este, oare, cineva care nu a spus măcar o dată în viață ceva asemănător? Poate. Dar șansele sunt infime. Cei mai mulți dintre noi gândim asta peste 80% din timpul nostru. Cu cât ne spunem asta mai mult, cu atât o vom face și mai des.

Problema e că toate aceste afirmații nu fac decât să ne inducă stres și să ne sece de energie. Pe zi ce trece devenim mai triști, mai temători, mai nervoși, mai oboșiți, mai agitați. Suntem tot mai predispuși la boli (de la cele mai banale, până la unele foarte grave). Luăm din ce în ce mai multe medicamente și ne simțim din ce în ce mai rău. Căutăm mereu în afară răspunsuri care se află, de fapt, în interior.

Știați că bolile stomacului sunt legate de o neputință în a digera anumite experiențe de viață? Că problemele respiratorii indică refuzul nostru de a lăsa viața să curgă liberă prin noi? Că ne îmbolnăvim de inimă pentru că nu manifestăm iubirea și nu ne ascultăm inima, reprimându-ne emoțiile și sentimentele?

Efectele stresului asupra organismului

La bază, **stresul este o reacție naturală a corpului** (la nivel fizic și psihic) la experiențe, fie ele pozitive sau negative. Pe termen scurt, stresul poate fi benefic pentru sănătatea și siguranța noastră, ajutându-ne să facem față situațiilor dificile (sunt persoane care susțin că lucrează mai bine în condiții de stres). Corpul nostru răspunde la stres **eliberând hormoni și accelerând ritmul cardiac și respirator, iar creierul cere mai mult oxigen** și se concentrează asupra problemei pentru a coordona restul corpului să răspundă cât mai repede și cât mai bine. Problema apare atunci când nivelul stresului determină **pierderea controlului, teamă și anxietate pe termen lung**. Cercetările recente efectuate la Universitatea New York au demonstrat că nici măcar nu este nevoie să fim supuși unui nivel foarte mare de stres pentru a uita tehnicile cognitive care ne pot ajuta să controlăm teama și anxietatea sau să ne pierdem controlul.

Pe termen lung, când situațiile de viață sunt sub continuu stres, apare cronicizarea și, astfel, stresul devine extrem de periculos. De la momentul în care uităm ce am făcut cu ochelarii sau dacă am închis gazul sunt doar câțiva pași până la efectul dramatic, imediat și ireversibil asupra minții și corpului nostru, care ne pune sănătatea în pericol tot mai mult și mai des, **cauzând varii afecțiuni, de la îmbătrânire precoce la afecțiuni cardiace grave**. Stresul este generat de presiunea responsabilităților zilnice, evenimentele negative din viața noastră (un divorț, o pierdere, moartea cuiva drag), boli fizice, dar și buletine de știri, informații negative venite din toate

părțile, nesiguranța pe care o experimentăm cu toții astăzi, dezastre naturale, cazuri de atacuri violente sau orice altă traumă psihologică.

Când devine cronic, stresul poate cauza o multitudine de simptome, afecțiuni și dezechilibre la toate nivelurile: fizic, mental și emoțional.

Ne pierdem concentrarea, tonusul, optimismul, viziunea și spiritul analitic. Devenim tot mai epuizați, speriați și agitați și nu mai reușim să ne ținem sub control sănătatea. Ne îngrășăm, ni se accelerează iremediabil procesul de îmbătrânire, ne pierdem dinții, obosim, facem ulcere, infecții, boli autoimune, cancer etc. Cercetătorii de la Universitatea din Miami au descoperit că oamenii consumă până la 40% mai multă mâncare atunci când se află în situații stresante decât în mod normal. Cumva, amintirea amenințărilor venite din condițiile dure de viață în epocile în care omul mânca doar ceea ce vâna sau culegea a rămas impregnată în genele noastre și se face simțită atunci când suntem stresați. Multe persoane, sub stres, scrâșnesc din dinți, inclusiv noaptea, în somn, afectând nu doar dinții, ci și gingia și maxilarul, cărora le produce leziuni. Nivelul ridicat al hormonilor stresului scade imunitatea și schimbă inclusiv compoziția salivei. La Universitatea din San Francisco, California, s-a descoperit că stresul scurtează telomerii (structuri de la capătul cromozomilor), împiedicând, astfel, celulele să se regenereze, cauzând, dincolo de multe probleme, semne ale îmbătrânirii: riduri, scăderea elasticității musculaturii, slăbirea vederii.

Stresul afectează în egală măsură: sistemul central nervos, cardiac, respirator, endocrin, imunitar, digestiv, muscular și cel reproducător.

Efectele stresului asupra Sistemului Imunitar

Pe termen scurt, stresul stimulează sistemul imunitar, putând fi considerat chiar un beneficiu, întrucât ajută corpul să lupte cu infecțiile și să vindece rănilor. Pe termen lung, însă, lucrurile se schimbă, deoarece nivelul ridicat de cortizol compromite sistemul imunitar, **inhibând secreția de histamine și încetinind răspunsul antiinflamator împotriva factorilor externi care atacă organismul**. Oamenii care suferă de stres cronic sunt mai susceptibili de **afecțiuni virale** obișnuite cum ar fi gripa sau răcelile, dar și de alte boli și infecții mai grave și mai complexe. Nu scad doar intensitatea și calitatea reacțiilor organismului în fața provocărilor externe, ci și timpii de reacție și se mărește procesul de vindecare al unei afecțiuni sau al unei răni.

Efectele stresului asupra Sistemului Nervos Central și Sistemului Endocrin

Sistemul Nervos Central este responsabil de reacția de luptă sau de fugă a organismului, în fața pericolului și îi va indica instant corpului ce să facă, canalizând resursele în acest scop. În creier, hipotalamusul este cel care gestionează situația și le indică glandelor adrenale să secrete adrenalină și cortizon.

Atunci când motivul fricii percepute inițial dispare, Sistemul Central Nervos ar trebui să le transmită celorlalte sisteme că este momentul să revină la activitatea normală. Dacă sistemul nu reușește să revină la normal sau dacă nu dispare cauza stresului, prețul va fi plătit de corp. Printre simptomele stresului cronic se numără: **iritabilitatea, anxietatea și depresia**. Asociate cu stresul cronic sunt și **migrenele, bulimia, anorexia, abuzul de alcool și de droguri sau izolarea de societate**.

Efectele stresului asupra Sistemului Respirator și Sistemului Cardiovascular

Hormonii stresului ne afectează sistemul respirator și pe cel cardiovascular. Atunci când răspundem la stres, respirația ni se accelerează deoarece facem un efort să distribuim mai repede oxigenul și sângele către organele vitale. Dacă suferim de afecțiuni respiratorii preexistente (astm, emfizem), stresul ne poate îngreuna respirația. **Inima pompează mai mult sânge mai repede, iar hormonii stresului contractă vasele de sânge și cresc tensiunea arterială**. Aceste măsuri ajută pe moment oxigenarea mai bună a creierului și a inimii, dând organismului mai multă putere și energie pentru a acționa. Stresul frecvent sau cronic, însă, determinând inima să lucreze prea intens pentru un timp prea îndelungat, ridică riscul de **hipertensiune, probleme ale vaselor de sânge, infarct miocardic sau atac cerebral**.

Efectele stresului asupra Sistemului Reproducător și Sexual

În cazul femeilor, stresul poate provoca fluctuații sau chiar întreruperi ale ciclului menstrual, senzații și dureri mult mai acute și neplăcute decât în mod obișnuit. Menopauza se poate instala mai de timpuriu, iar efectele ei pot fi cu mult mai intense decât ar trebui în condiții normale de viață. Stresul ridicat al mamelor în timpul sarcinii poate influența negativ dezvoltarea bebelușilor. Stresul este foarte solicitant pentru organism și nu este ceva neobișnuit să ducă la pierderea apetitului sexual. În cazul bărbaților, stresul resimțit pe termen scurt poate duce la un grad de excitare mai crescut, secretând mai mult testosteron. Cercetările au arătat că pe termen lung, însă, nivelul testosteronului începe să scadă, afectând procesul de producere al spermei și cauzând disfuncție erectilă sau chiar impotență. De asemenea, sub efectul stresului cronic, uretra, prostata și testiculele sunt mult mai predispuse la infecții.

Efectele stresului asupra Sistemului Digestiv

În condiții de stres, ficatul nostru produce și eliberează în sânge o cantitate mai mare de glucoză pentru a ne da un surplus de energie. Glucoza neutilizată este reabsorbită de corp și, în timp, cantități excedentare de glucoză vor crește riscul îmbolnăvirii de diabet de tip 2. Stresul poate afecta și digestia și felul în care mâncarea este gestionată și asimilată de organism, ducând la apariția stărilor de vomă, acid gastric, dureri de stomac, diaree sau constipație.

Efectele stresului asupra Sistemului Muscular

În condiții de stres, mușchii se tensionează pentru a se proteja de eventuale leziuni. Probabil că i-ați simțit cum se tensionează, urmând să se detensioneze în momentul în care vă relaxați. Dacă suntem supuși la un stres permanent, mușchii nu vor avea ocazia să se relaxeze, cauzând migrene, dureri de spate, de umeri și dureri în tot corpul. În timp, pentru a face față acestor dureri, am putea chiar renunța și la efortul fizic, în favoarea medicației, încurajând astfel, obiceiuri nesănătoase.

Avem alternative?

*Închiderea televizorului este o variantă bună, asociată cu plimbările în natură, filmele relaxante, alimentația cât mai naturală și sănătoasă și 8 ore de somn pe timpul nopții. Din păcate, însă, doar aceste activități nu sunt suficiente, pentru că ele nu repară efectele deja produse în organism și care se produc și în următoarea zi și în următoarea... O alternativă bună este **Medicina integrată ScienceMed**, care nu numai că **inversează efectele stresului**, dar **poate reface sistemul imunitar, poate regenera celulele, poate reechilibra orice dezechilibru la nivel energetic, mental și emoțional. Putem diagnostica, preveni și vindeca.***

Așa cum am spus mai devreme, prima dată apare **dezechilibrul energetic**, care duce apoi la dezechilibru celular, pentru ca abia la final problemele să se reflecte la nivel organic și, practic, să declanșeze boala. Între momentul dezechilibrului energetic și cel al somatizării lui în organism poate fi un timp destul de lung, de la câteva luni până la câțiva ani. **Medicina cuantică**, parte a Medicinii integrate, detectează dezechilibrul la nivel energetic, iar **electrosomatografia interstițială** pe cel la nivel celular, astfel încât putem interveni eficient pentru restabilirea echilibrului și recăpătarea stării de sănătate chiar înainte de declanșarea bolii în plan fizic. Cu cât mai repede ajungeți la noi, cu atât șansele să rămâneți sănătoși și să nu ajungeți la somatizarea dezechilibrelor în corp sunt mai mari. **Remediile homeopate, gemoterapia, fitoterapia și terapia florală Bach**, testate cu aparate de cea mai mare finețe și administrate într-un tratament complet și personalizat pentru fiecare pacient în parte, pot reface dezechilibrele de la nivelul energetic sau celular.

*Primul lucru pe care tratamentele de medicină integrată îl fac este **să crească capacitatea organismului de protecție și vindecare și să refacă forța vitală a organismului**. Restabilind sănătatea mentală și emoțională a pacientului, se poate restabili și sănătatea fizică.*

Fitoterapia și gemoterapia stimulează procesele de refacere a proteinelor care sunt baza structurilor fizice celulare, stimulează eliminările de deșeuri toxice celulare și tisulare, aduc factori de creștere, minerale, enzime, vitamine care sunt esențiale pentru procesele de reparare ale țesuturilor lezate. Practic, putem preveni îmbolnăvirea prin acțiune la nivel energetic, mental, emoțional și fizic. Mai mult decât atât, Medicina integrată ScienceMed poate **regenera celulele bolnave**, reprogramând propriile celule ale organismului, fără a fi necesare celule stem prelevate anterior. Povestim mai pe larg în paginile următoare despre regenerarea celulară.

Consultația completă cu medicina integrată nu e invazivă, nu doare, nu are contraindicații sau efecte adverse.

*Medicina integrată **ScienceMed** îmbină cea mai înaltă tehnologie, știința și remediile naturale pentru a VINDECA HOLISTIC întregul organism, cu TRATAMENTE INDIVIDUALIZATE, potrivite pentru fiecare pacient.*

Oboseala cronică

Oboseala a devenit în ultimii ani o **stare aproape generală** la toate persoanele cu vârstă adultă, dar, mai rău decât atât, tinde să apară din ce în ce mai des la copii și adolescenți. Ritmul vieții devine din ce în ce mai alert, iar noi nu știm cum să ne mai împărțim în toate părțile. Copiilor li se cere de la vârste foarte mici să învețe limbi străine, să facă cursuri de dans, de pian, școală de vară, tot felul de ateliere creative, e adevărat, dar prea multe prea curând. Adolescenții trebuie să fie deja niște mici adulți, să facă față la școală, să aibă activități nenumărate în timpul zilei, studenții încep să muncească în paralel cu orele de curs pentru a suplimenta veniturile și a ține pasul cu cerințele societății de azi. Targete din ce în ce mai mari, nesiguranța zilei de mâine, griji, chirii, probleme... Femeile trebuie să muncească la serviciu până seara târziu, apoi să meargă acasă să se ocupe de gospodărie, de bărbat, de copii. Bărbații trebuie să muncească și mai mult ca să își întrețină familia, unii au câte 2 slujbe în paralel...

Ei bine, ați spune că oboseala e normală. Până la un punct este. Adică e normal să te simți obosit la finalul zilei după ce ai muncit, ai alergat, ai făcut. Dar starea psihică asociată cu această oboseală trebuie să fie una pozitivă. Când ai zâmbit ultima oară pentru că ai avut o zi grea, dar frumoasă? Din păcate, oboseala devine în timp asociată cu stări ca neliniște, frică, luptă interioară, refuzul unor situații, neplăcere. Când am un pic de timp liber mă simt abătut, mă plictisesc, nu mai am poftă de a trăi, stau în casă, uit să zâmbesc, parcă mă dor și oasele, mă simt slăbit și chiar neputincios.

Cu cât mă simt mai obosit, cu atât m-aș odihni mai puțin, căci problema devine din ce în ce mai gravă. Încep să mă trezesc dimineața la fel de obosit cum m-am culcat. **Peste noapte toate gândurile mele rele se transformă în coșmaruri**, așa că patul nu mă mai îmbrățeie. Sau dorm 12 ore și mă trezesc de parcă m-ar fi bătut cineva toată noaptea. Cu cât mă odihnesc mai puțin, cu atât mai rău e. Cu cât calitatea somnului e mai proastă, cu atât problemele din timpul zilei devin mai grave.

*Lipsa de odihnă (ori calitatea proastă a somnului) este unul dintre factorii principali pentru o serie de dezechilibre hormonale, digestive, cardiovasculare, pulmonare, ginecologice, metabolice sau ale sistemului nervos. Lipsa de somn duce la depresie. **Corpul are nevoie de odihnă pentru a se refăce**. Atenție, odihna înseamnă un somn de 7-8 ore, odihnitor, nu unul de 10-12 ore după care mă trezesc abătut sau cu dureri de cap.*

Un studiu desfășurat la Clinicile ScienceMed din București și Buzău a demonstrat că dintre persoanele care acuzau o stare avansată de oboseală 100% aveau dezechilibre energetice, 86% aveau deja dezechilibre la nivel celular și, dintre acestea, 78% au dezvoltat boli cu simptome în următoarele 30 zile. **Îată că oboseala trebuie să fie percepută ca un semnal serios de alarmă.**

Prevenția bolilor

Scenariu

Te trezești într-o dimineață cu o ușoară iritație. Parcă ești obosit. Gâtul pare puțin inflammat. Nasul oarecum înfundat. E o zi aglomerată, nu ai timp de prostii. Îți spui că te-ai dezvelit, probabil, peste noapte și ți-a fost puțin frig. Îți faci o cafea fierbinte, un duș cald și pleci în grabă de acasă. Lucrurile par să fie mai bune, doar că n-ai dormit suficient și nici prea bine, așa că ești puțin obosit. Către prânz gluma se îngroașă, așa că îți pui haina pe tine, pentru că e frig în birou. 2 ore mai târziu începe să-ți curgă nasul. Nu ai timp să mergi la farmacie, nu ai un ceai la îndemână. Până la încheierea programului de muncă deja ai febră. Când ai ajuns la farmacie (pentru că nu ai avut timp să mergi la doctor) era deja foarte târziu. Ai cumpărat 2-3-4 flacoane de pilule, eventual un sirop și poate un ceai. Ai ajuns din nou acasă, singurul lucru pe care îl mai poți face este să te duci în pat, în speranța că mâine va fi mai bine după pumnul de pastile și după o noapte de somn. Din păcate, răceala nu se lasă până nu își arată toate efectele, nu-i așa? Primele 3 zile sunt crunte, cu greu te poți ridica din pat, abia faci față la serviciu, febra scade cu greu, îți simți corpul biciuit. **Dacă ai putea da timpul înapoi, ce ai face?** Știi ce ai face, căci de fiecare dată când ai răcit ai făcut același scenariu, dar de fiecare dată n-ai avut timp pentru așa ceva.

Sigur, asta e un posibil scenariu pentru o răceală. Din păcate, asta e cea mai mică problemă pe care o poți avea. Mai rău e când te trezești obosit zi de zi și nu ai timp „de prostii”. Sau când te doare capul, ori ficatul, ori stomacul. Azi, mâine, săptămâna viitoare... **Când nu mai ai timp de odihnă, de relaxare, când răceala nu mai e ceva banal și ajungi să iei antibiotice.**

*Doar 5% din cauza bolii este reprezentată de predispoziția genetică, restul de 95 % este, de fapt, **DEZECHILIBRU ENERGETIC.***

***Totul în univers se bazează pe energie și informație,** iar dacă vrem ca celulele din corpul nostru să funcționeze corect și să avem un organism sănătos, trebuie să avem, în primul rând, **ECHILIBRU ENERGETIC,** astfel încât celulele noastre să primească informația corectă.*

Dezordinea lumii exterioare, manifestată și propagată în lumea noastră interioară, stresul, oboseala, alimentația proastă, contaminarea microbiologică, variațiile mari de temperatură, efectele secundare ale medicamentelor chimice, epuizarea fizică, radiațiile, poluarea, energiile mentale negative, toate aceste elemente însumate se transformă în săgeți otrăvite cu care ne atacăm organismul. **Sistemul imunitar, care ar trebui să fie un scut de protecție, slăbește din ce în ce mai tare.** Apar primele semne de îmbolnăvire, pe care le ignorăm, pentru că suntem prea ocupați sau nu credem că NOI ne putem îmbolnăvi. Din păcate, însă, cu cât trece mai mult timp, cu atât mai greu e să vindecăm. Iar în timp rezistența organismului scade și mai mult, apărând foarte multe complicații.

Cercetările de ultimă oră au evidențiat că prima dată apare dezechilibrul energetic, care duce apoi la dezechilibru celular, pentru ca abia la final problemele să se reflecte la nivel organic și, practic, să se declanșeze boala.

Medicina integrată ScienceMed depistează toate dezechilibrele energetice, iar prin administrarea unui tratament personalizat acționează în sensul creșterii forței vitale a organismului și a capacității sale de regenerare. Practic, putem preveni îmbolnăvirea prin acțiune la nivel energetic, mental, emoțional și fizic.

Ce putem preveni?

- boli ale **sistemului nervos și boli psihice**, depresia, anxietatea, accidentul vascular cerebral, atacul de panică etc.
- boli **cardiovasculare**: cardiopatia ischemică, angina pectorală, insuficiența cardiacă, hipertensiunea, ateroscleroza etc.
- boli **digestive**: gastrita, ulcerul, constipația, bolile inflamatorii intestinale, hepatitele virale cronice, diskinezia biliară, boala de reflux gastro-esofagian etc.
- boli **respiratorii**: astm, viroze, rinita alergică, bronșite etc.
- boli **dermatologice**: pitiriazis versicolor, psoriazisul, acneea, dermatita etc.
- afecțiuni **ginecologice**: infertilitatea, fibromul uterin, chistul ovarian etc.
- boli **metabolice**: dislipidemiile, diabetul zaharat, guta etc.
- afecțiuni **musculoscheletale**: spondiloza cervicală, discopatia lombară, osteoporoza, poliartrita reumatoidă, boala artrozică, lupusul eritematos sistemic etc.
- afecțiuni ale **sistemului endocrin**: hipertiroidismul, hipotiroidismul, tulburările de menopauză, sindromul premenstrual etc.
- afecțiuni ale **sistemului reno-renal**: infecția tractului urinar (cistite, pielonefrite), calculii renali etc.

Medicina integrată ScienceMed reușește marea unificare a metodelor medicale, preluând ce este mai bun de la cele mai performante: homeopatie, medicină cuantică, electrosomatografie, fitoterapie, gemoterapie, fără a neglija medicina alopată.

Medicina integrată ScienceMed nu numai că vindecă boala, dar vindecă și o latură esențială a fiecăruia dintre noi, forța noastră vitală, dinamismul nostru. Bolnavii își recapătă VITALITATEA și FORȚA INTERIOARĂ la niveluri pe care nu le-au mai avut demult, unii chiar niciodată.

Această forță vitală ar trebui să fie mereu în armonie cu mediul și să rămână capabilă să echilibreze organismul în timpul tuturor crizelor și provocărilor.

Energia circulă prin Univers, între diferitele ei forme de exprimare. Ea susține viața omului și a celorlalte ființe. Întregul corp al omului conține puncte prin care intră energia, puncte prin care iese, iar legătura dintre aceste puncte se realizează prin meridianele energetice, prin care energia circulă la nivelul corpului.

Așa cum afirma Einstein, ne naștem din energie, iar omul este cea mai complexă formă de energie cunoscută.

Emoțiile provoacă dureri fizice. Cum le putem schimba?

Cicero spunea că „**Bolile sufletului sunt mult mai numeroase și mai periculoase decât ale trupului**”. Nu greșea cu această afirmație pentru că acele boli multe și periculoase ale sufletului, dacă nu sunt tratate, ne îmbolnăvesc trupul. În vechime, în Medicina Chineză, în Yoga și în Ayurveda nu exista vreun dubiu că furia poate cauza un atac de cord sau că tristețea cronică poate duce la demență. Nu era deloc neobișnuit ca un maestru să vindece durerea cronică a articulațiilor sau mușchilor sau chiar să vindece afecțiunile ficatului, stomacului sau rinichilor,

raportându-se la emoții acute precum frica, frustrarea, gelozia și anxietatea. Cu toate că aceste asocieri au fost respinse de medicina modernă, fiind considerate placebo sau pur și simplu tratate cu prescripții medicale, au apărut noi dovezi care demonstrează că emoțiile ne afectează direct sănătatea fizică.

Medicina modernă a negat în repetate rânduri legătura strânsă dintre sănătatea fizică și cea emoțională, făcând doar mici concesii în cazul medicinei integrate și acceptând publicarea unui număr mult prea restrâns de studii care dovedesc acesta legătură. Conform statisticilor recente, **numărul depresivilor crește și antipsihoticele rămân cele mai prescrise medicamente**, dar nici industria farmaceutică și nici medicina clasică nu analizează suficient și în profunzime cum ne îmbolnăvesc emoțiile trupului. Nu ne referim aici doar la ideea că stresul poate cauza boli (citește [aici](#), pe larg, despre efectele stresului), întrucât medicina modernă a acceptat acest fapt și a identificat deja efectele stresului în cazul bolilor cardiace și a creșterii ratei obezității.

Mai exact, ce-ai zice dacă cearta pe care o ai mereu cu soțul sau soția ta îți cauzează un blocaj la nivelul încheieturii genunchilor? Dar dacă grija ta permanentă legată de bani îți dă durerile acelea mari de stomac sau îți face splina să pară complet lipsită de energie, limitând astfel reacția sistemului tău imunitar? Sau dacă ai afla că durerea ta permanentă de umeri este răspunsul corpului tău la toți anii în care ți-ai luat mai multe griji și responsabilități decât puteai duce (de multe ori în locul altora)? Dar dacă permanenta iritație a pielii de care te tot plângi este, de fapt, cauzată de altcineva, pe care l-ai lăsat „să îți între pe sub piele” și să te necăjească?

Legătura Emoțională/ Astrală/ Mentală și Fizică

Acestea nu sunt doar noțiuni mistice moștenite de la vindecătorii din vechime. Știința modernă abia acum începe să înțeleagă ce doreau să spună misticii și vindecătorii de altădată. Un nou studiu publicat în „Psychology Today” analizează cum trauma emoțională poate cauza atât dureri cronice, cât și răni fizice. Astfel, Dr. Susanne Babbel declara că: „Durerea cronică este definită ca o durere fizică prelungită care se extinde mai mult decât ar permite procesul natural de vindecare. Această durere poate fi cauzată de răni, inflamații sau de nevralgii și afecțiuni neuropate, dar sunt și oameni care suferă în absența acestor cauze. Durerea cronică poate afecta capacitatea cuiva de a se mișca cu ușurință, îi poate încetini ritmul normal de funcționare, iar căutarea salvării în prescripții medicale poate duce la o dependență nedorită. Durerea cronică este, de asemenea, însoțită foarte des de stări de deznădejde, depresie și anxietate.”

Epigenetica și mediul

Medicina modernă pare să treacă cu vederea și ultimele descoperiri din epigenetică. Este adesea ignorat faptul că mediul în care trăim (care ne modelează și emoțiile) ne afectează ADN-ul. Chiar și cu miliarde de dolari cheltuiți pe proiecte ca *Human Genome Project*, care conturează și analizează toate bolile controlate genetic, abordarea materialist-reducționist-deterministă nu a reușit să înțeleagă și nici să explice cum e posibil să se transforme gene perfect sănătoase în gene canceroase, dar nici cum cineva cu o predispoziție spre cancer de câteva generații, poate evita îmbolnăvirea doar schimbându-și abordarea emoțională.

Privind din această perspectivă, înțelegem că fiecare celulă are propriul său microprocesor autonom. Celulele preiau varii semnale din experiențele noastre subtile plăcute, ca mirarea în fața unei flori care se deschide sau magia asfințitului perfect, dar în egală măsură și din experiențele negative cum ar fi rușinea de a nu fi trecut un examen important sau o vorbă răutăcioasă spusă unei persoane dragi într-un moment de mânie. Așa cum explica și Dr. Bruce Lipton, receptorii unei celule nu vor percepe numai elementele mediului fizic (lumina, gravitația, temperatura, sărurile sau mineralele), alimentele (nutrienți, alte organisme) și agenții care amenință viața (toxine, paraziți, prădători, etc.) ci și bucuria, frica, mânia, tristețea, veselia, dragostea, ura etc.

Descoperirile Dr. Babbel's arată și că „adesea, durerea fizică persistă pentru a ne avertiza că un anumit proces emoțional este încă nefinalizat, dar poate fi și un semn că există traumatisme neidentificate și nerezolvate la nivelul sistemului nervos.

Lată cum sunt corelate diferite dureri din corp cu emoțiile, conform acestui studiu dar și înțelepciunii străvechi:

Durerea în zona capului este un semn că ești extrem de stresat de problemele cotidiene sau că ești intelectual și „gândești prea mult”. Recomandarea în acest caz este să te bucuri mai mult și să lași uneori deoparte responsabilitățile. Te va dura capul mai puțin.

Durerea în zona gâtului arată că trebuie să depui eforturi pentru a ierta pe cineva și că acea persoană ai putea fi chiar tu. Suferi inconștient de stres cauzat la locul de muncă, de responsabilitățile de acasă sau de alte poveri pe care ai ales subconștient să le duci singur.

Durerea în partea superioară a spatelui arată că cel mai probabil suferi de lipsa suportului afectiv.

Durerea în coate poate însemna că cel mai adesea nu ești dispus la compromisuri și că trebuie să înveți să mai lași de la tine, să te lași din când în când purtat de val și să nu mai fii atât de inflexibil în abordare.

Durerea în zona mâinilor arată că simți nevoia să iei contact cu ceilalți pentru a-ți satisface sănătos nevoile emoționale. Dacă simți că ai „mâinile legate” poate fi și din cauza amestecului permanent în suferința altora, în încercarea de a-i salva. Încearcă să fii empatic, dar să îi lași să își trăiască suferința fără a încerca să controlezi totul și să-i salvezi forțat.

Durerea în zona șoldurilor poate fi un mesaj din partea trupului tău că este necesar să iei o decizie importantă și să nu mai tragi de timp.

Durerea în zona genunchilor poate indica un ego supradimensionat. Deși ego-ul are un rol benefic și pozitiv în copilărie, ajutându-ne să ne diferențiem de alții și să ne dezvoltăm, trebuie să se diminueze pe măsură ce ne maturizăm.

Durerea în zona gleznelor poate indica că ești prea sobru și că ar trebui să trăiești viața mai intens. Acordă-ți plăceri, fă-ți bucurii și nu mai fugi de dragoste.

Durerea în zona picioarelor poate indica că ai nevoie de stabilitate. Înseamnă și că ai nevoie de mai multă bucurie în viața ta. Încearcă ceva nou. Cunoaște oameni noi, mergi la un concert sau în parc în loc să stai mereu la computer să lucrezi. Lumea e a ta și te așteaptă să o descoperi.

Regenerarea celulară

Corpul omenesc reprezintă o structură impresionantă, alcătuită din 50 trilioane celule, dintre care 100 miliarde de celule nervoase. Dar, ca orice structură vie, el este supus îmbătrânirii. Cu excepția celulelor nervoase, cardiace și musculare, toate celelalte celule ale țesuturilor îmbătrânesc, mor și sunt înlocuite de celule noi. Zilnic, în corpul omenesc mor aproximativ 50-70 miliarde de celule. Într-un an, într-un organism adult, masa de celule moarte este egală cu masa individului. Odată la 7 ani, majoritatea celulelor din organism sunt regenerare.

*Ce putem face pentru a ne menține cât mai mult timp tinerețea?
Ce putem face să ne stimulăm procesul natural de regenerare celulară?*

Cercetătorii au demonstrat încă din anii 1940 că organismul uman fizic se dezvoltă pe baza unei matrici informațional-energetice care precede ca formare și dezvoltare organismul fizic. Biologul britanic Rupert Sheldrake a postulat existența unor câmpuri informaționale (câmpuri morfice, le-a denumit el), care dirijează dezvoltarea organelor. Acestea ar conține datele de bază necesare pentru ca diferitele celule să formeze anumite organe în „harta” tridimensională a corpului omenesc. Multiple experimente ulterioare au confirmat această ipoteză și au generat întrebări referitoare la posibilitatea întineririi corpului.

Vârsta ficatului: Cinci luni

Consultantul Leicester Royal Infirmary, Davis Lloyd a demonstrat că în cazul în care se îndepărtează 70% din ficatul unei persoane în timpul unei operații, acesta va crește la loc, aproape în întregime, în numai două luni.

Vârsta inimii: 20 de ani

Până de curând se credea că inima nu are capacitatea de a se regenera. Cu toate acestea, un studiu al Colegiului de Medicină de la New York a descoperit că inima este dotată cu celule stem care întineresc constant, de cel puțin 3 sau 4 ori în timpul vieții.

Vârsta plămânilor: 2-3 săptămâni

Celulele pulmonare se regenerează constant, a explicat doctorul Keith Prowse, consultant medical pentru British Lung Foundation, având în spate o istorie îndelungată în studierea funcționării, îmbolnăvirii și tratamentului plămânilor. Plămânii conțin mai multe tipuri de celule, care se regenerază la perioade diferite de timp. Celulele țesutului alveolar al plămânilor se refac într-o perioadă mai lungă de timp, circa un an. Pe de altă parte, celulele de la suprafața plămânilor se regenerează odată la 2 sau 3 săptămâni. Emfizemul pulmonar, însă, poate împiedica regenerarea celulelor, această boală distrugând celulele țesutului alveolar.

Vârsta oaselor: 10 ani

Oasele se refac constant, a explicat doctorul Peter Selby, cercetător britanic care și-a dedicat viața pentru studierea bolilor metabolice de oase. Pentru a deveni complet, tot procesul de regenerare durează 10 ani. Osteocitele ajută la refacerea oaselor, iar osteoblastele construiesc matricea osoasă și mineralizează osul. Procesul de regenerare încetinește în jurul vârstei a doua.

Vârsta celulelor roșii din sânge: 4 luni.

Acestea sunt foarte importante pentru organismul nostru. Cu ajutorul lor, toate țesuturile organismului nostru sunt oxigenate. Corpul nostru reface în permanență celulele roșii. Rata de refacere a acestora este de patru luni.

Organismul uman respectă tiparul exact al unui proiect (matricea energo-informațională). **Puterea de regenerare și supraviețuire a celulelor și țesuturile pe care ele le alcătuiesc depinde de energia primită de la acest proiect informațional.** De aceea, această energie trebuie să fie, la rândul ei, reînnoită.

Orice organ și țesut pornește în alcătuirea sa de la celule nediferențiate, în denumirea cunoscută celule stem. Acestea sunt celule tinere care mai apoi se transformă în celule adulte, cu activități specifice fiecărui organ. Cum câmpurile morfice poartă informația specifică necesară formării fiecărei celule specializate, corectarea și consolidarea acestor câmpuri prin metode informaționale ca biorezonanța Paul Schmidt, homeopatia sau terapia Bach, terapii ce sunt parte din **Metoda de Medicină Integrată ScienceMed**, vor duce la favorizarea formării de celule stem în fiecare organ în parte.

Metoda de biorezonanță Paul Schmidt, homeopatia și terapia florală Bach refac matricea energetică, deci tiparul morfogenetic care va putea apoi să reordoneze structurile fizice ale celulelor și țesuturilor corpului.

Stimularea energo-informațională a formării de celule stem va conduce la regenerarea mai rapidă a celulelor diferitelor organe, deci la menținerea tinereții lor și refacerea, în anumite cazuri, a țesuturilor bolnave. Prin înaintarea în vârstă, regenerarea celulelor corpului încetinește. Stimulând cu metode blânde refacerea tramei energetice și formarea de celule stem, încetinim, de fapt, procesul de îmbătrânire al corpului fizic. Metodele de terapie informațională (biorezonanța, homeopatia, terapia Bach) realizează o reprogramare de mare finețe la nivelul mecanismelor de control psihologice și nervoase ale vindecării, reprogramează structurile membranelor celulare și organelor celulare pentru refacerea structurilor îmbătrânite, crescându-le durata de supraviețuire.

Un studiu recent (martie 2014), efectuat la Institutul de Biologie Celulară Dartschscientific din Schongau, Germania, arată că metoda de biorezonanță Paul Schmidt crește metabolismul celular cu 45%, crește hrănirea cu sânge a țesuturilor, crește oxigenarea celulelor și a țesuturilor, stimulează eliminarea de deșeurii metabolice. Un alt studiu (august 2011), efectuat la Fraunhofer Institute Dresden, Germania, sub conducerea Prof. Dr. Mikus, a arătat că aceeași metodă de biorezonanță (prin utilizarea aparatului Rayocomp PS1000 Polar) crește metabolismul celulelor fibroblastice și keratinocitelor cu 40% în culturi celulare. De asemenea, apar efecte semnificative pe activarea diviziunii celulare, toate acestea fără efecte adverse de modificare a morfologiei celulare comparativ cu celulele din lotul de control.

Cea mai renumită clinică din SUA, Mayo Clinic Hospital din Phoenix, a finalizat în 2014 un studiu de 5 ani referitor la regenerarea celulară cu ajutorul Medicinii integrate ScienceMed.

Concluziile au fost că organele deteriorate și bolnave ar putea fi regenerate chiar în interiorul organismelor pacienților vii. Cercetătorii au reprogramat pentru prima oară cu succes celulele adulte, creând celule stem care au capacitatea de a se dezvolta în orice țesut din organism. Ne vom vindeca singuri, cu rezervele proprii. Practic, se intervine la nivel energetic, cu ajutorul medicinei cuantice, folosind și electrosomatografia, fitoterapia și homeopatia, pentru refacerea informației din celule și reechilibrare energetică.

Astfel, Medicina Integrată ScienceMed reușește pentru primă dată în istorie obținerea de CELULE SĂNĂTOASE în locul celulelor bolnave, REPROGRAMÂND propriile celule ale organismului, fără a fi necesare celule stem prelevate anterior.

Modificările pot fi măsurate prin metoda electrosomatografică, care se alătură celorlalte metode din cadrul Medicinii Integrate ScienceMed. Aceasta permite evidențierea organelor care se află la risc de îmbolnăvire și evidențierea modificărilor care apar în urma terapiilor de biorezonanță și homeopatie aplicate.

Metoda Medicinii Integrate ScienceMed utilizează, suplimentar, alte două modalități de refacere și regenerare, care acționează direct la nivel celular: fitoterapia și gemoterapia. Ele stimulează procesele de refacere a proteinelor care sunt baza structurilor fizice celulare, stimulează eliminările de deșeuri toxice celulare și tisulare, aduc factori de creștere, minerale, enzime, vitamine care sunt esențiale pentru procesele de reparare ale țesuturilor lezate.

NU EXISTA BOLI, ci pacienți. Pentru vindecare trebuie acționat asupra întregului organism, nu doar punctual asupra unui organ sau sistem bolnav.

Fiecare om este unic și de aceea trebuie gândit un tratament individualizat, unic pentru fiecare pacient. **Medicina Integrată Sciencemed** acționează în profunzime, asupra terenului persoanei, asupra sistemelor de reglare ale organismului, pentru a reface starea primordială de echilibru în care ar trebui să se afle ființa umană. Medicina clasică se limitează cel mai adesea în a acționa asupra consecințelor bolii și la atenuarea efectelor negative produse de ea în organism. Ca urmare, diferă și rezultatele celor două tipuri de abordare medicală în prevenirea recidivelor și în menținerea unei stări de echilibru a organismului pentru un termen mai lung.

Ce este Medicina integrată ScienceMed?

Dacă ai ajuns până aici, înseamnă că informațiile sunt relevante pentru tine. Și că ai nevoie de sprijin. Pentru că, desigur, oricât de multe informații ți-am putea oferi, vindecarea nu se produce pur și simplu. E nevoie nu numai de o înțelegere profundă, dar și de un ajutor specializat. La **ScienceMed** putem să ți-l oferim ajutându-ne nu numai de o vastă experiență în vindecarea problemelor fizice, mentale și emoționale, dar și folosindu-ne de tehnici de ultimă generație, precum Biorezonanța Paul Schmidt sau electrosomatografia interstițială. Cele 2 aparate scanează corpul la nivel energetic și celular și reglează dezechilibrele care apar cu mult timp înainte ca ele să somatizeze în boli fizice, mai mult sau mai puțin grave. De asemenea, combinăm terapii alternative ajutătoare, ne folosim de homeopatie, gemoterapie sau fitoterapie și terapia florală Bach pentru ca vindecarea să fie completă.

Prevenim și vindecăm.

Clinicile **Sciencemed** implementează un nou concept, acela de **medicina integrată**. Noi ne propunem vindecarea organismului ca un întreg, nu doar tratarea anumitor afecțiuni. **Fiecare pacient este unic** și ne propunem să găsim cea mai bună soluție individualizată de diagnostic și tratament. Medicina integrată este un concept nou, adaptat bolilor lumii moderne.

***Diagnostic precis și complet la nivel energetic, celular și organic.
Tratament personalizat pentru fiecare pacient în parte și testat ca eficiență.
Cel mai mare procent de vindecări dintre toate metodele medicale.***

Avantajele acestui mod de abordare complex sunt: diagnosticarea cât mai precoce și exactă a bolilor și posibilitatea de a verifica eficiența oricărui tratament. Cu ajutorul metodei de medicină cuantică se poate afla din momentul diagnosticării dacă tratamentul ales, fie el homeopatic, fitoterapic sau de sinteză este potrivit pacientului și suferinței sale. Se poate afla dacă medicamentul de sinteză are efecte negative și asupra cărui organ se manifestă aceste efecte. Chiar și cosmeticele ori alimentele pot fi testate dacă sunt sau nu potrivite cu fiecare persoană în parte.

Oricare dintre metodele terapeutice luate individual are anumite limite. Împreună, însă, întrepătrunse într-un sistem de medicină integrată, bazată pe cercetare științifică și implementată de medici, aceste metode reprezintă soluția problemelor de sănătate pentru oameni.

Fiecare boală debutează, așa cum am demonstrat până acum, ca o sumă de dezechilibre energetice. Ulterior, prin persistența blocajelor energetice, dezechilibrul se transferă la nivel fizic, determinând boala organică. Din acest motiv este necesară aplicarea combinată atât a metodelor de detecție a dizarmoniilor energetice, cât și a metodelor de diagnosticare clasice, conform schemei de mai jos.

Valoarea diagnosticării subtil-energetice este enormă în contextul realizării prevenției primare precoce a bolilor organice, dar și ca metodă terapeutică care să prevină bolile înainte ca ele să se manifeste prin simptome și semne. Investigațiile medicinei clasice își mențin valoarea pentru a exclude o boală organică declanșată fără simptome manifestate clinic sau pentru a evidenția leziunile constituite acolo unde blocajele energetice sunt foarte mari și persistente.

În viziunea **Clinicii Sciencemed**, abordarea holistică a corpului uman, aplicarea medicinei integrate și profilaxia precoce a îmbolnăvirilor reprezintă dezideratele majore. Organismul uman este un tot indivizibil, care pentru a fi înțeles și tratat cât mai complet are nevoie de o abordare multidisciplinară. Acest deziderat impune luarea în calcul a tuturor metodelor de investigare și tratament.

Niciodată un dezechilibru sau o boală, manifestă sau nu, nu va putea fi abordată complet fără o viziune cât mai amănunțită și mai amplă asupra sa. Aceasta se va realiza prin investigarea inițial vibrațională a pacientului, care ne va arăta blocajele câmpurilor energetice corespunzătoare organelor, chakrelor, meridianelor energetice. Astfel, se pun în evidență originile problemelor pacientului. Ulterior, medicul va apela la testarea și aprecierea funcției celulare a organelor corpului prin metoda electrosomatografiei interstițiale. Mai apoi, adaptat de la un caz la altul, se vor stabili investigații specifice medicinei clasice (analize sanguine biochimice, imunologice, markeri tumorali, investigații hormonale, bacteriologice etc., investigații imagistice ca: radiografii, ecografii, RMN, CT etc).

Informațiile obținute, atât pe calea medicinei vibraționale, cât și pe cea a medicinei clasice, vor crea o viziune multidimensională asupra problemelor și vor ajuta la o abordare corectă, diferențiată a fiecărui pacient în parte.

Tratamentul va fi și el adaptat, presupunând aplicarea metodelor de tratament vibraționale și, în funcție de caz (dacă situația clinică impune acest lucru), a unor metode clasice alopate, precum substituția hormonală, medicația antihipertensivă, antiulceroasă etc. Medicul va lua decizia dacă este necesară o anumită abordare sau alta, când se impune aplicarea unei metode de terapie clasică și pentru cât timp.

Este esențial a înțelege faptul că metodele medicinei clasice vor acționa cu mai multă eficiență și cu mai puține efecte secundare dacă se echilibrează biocâmpurile energetice. Prin urmare, cu cât vom avea informații mai

ample asupra organismului pacientului, cu atât metodele terapeutice vor fi mai corect alese și combinate pentru a se obține rezultate terapeutice superioare.

Acestea sunt principiile medicinei integrate, pe care Clinicile Sciencemed din România le promovează și susțin.

Totodată, principiile adevăratei profilaxii a îmbolnăvirilor sunt susținute și promovate de Clinicile Sciencemed, prin utilizarea metodelor vibraționale de diagnostic. Metoda biorezonanței Paul Schmidt este piatra de temelie pentru realizarea acestui deziderat. Prin aceasta metodă putem evidenția biocâmpurile blocate ale corpului omenesc și le putem echilibra, înainte ca bolile să devină evidente la nivelul corpului fizic. Prin metoda Electrosomatografiei interstițiale, punem în evidență precoce acele tulburări de la nivelul funcționării celulare a diferitelor organe și de la nivelul microcirculației țesuturilor, rezultatele obținute arătând starea fizică a corpului pacientului, dar la un nivel mult mai subtil decât metodele medicinei clasice. Întrucât orice organism posedă blocaje energetice și tulburări funcționale celulare neexprimate încă sub forma bolilor organice, aceste metode de diagnosticare precoce la niveluri subtile permit aflarea din timp a problemelor și luarea de decizii terapeutice, în principal vibraționale, la persoanele aparent sănătoase. Prin aplicarea din timp a terapiilor energetice, eventual a altor terapii adaptate cazului respectiv, vor fi evitate problemele și bolile grave sau manifestarea lor va fi întârziată cât mai mult cu putință.

Afecțiuni tratate

Medicina integrată ScienceMed poate trata un număr atât de mare de boli, încât ne-ar fi, practic, imposibil să le anumerăm pe toate. Concret, nu am avut până în prezent nici un pacient care să ne intre pe ușă și să plece de la noi în aceeași stare în care ni s-a prezentat. Metodele folosite, mai ales combinate, pot duce la rezultate uluitoare în orice afecțiune ați putea avea.

Urmând acest [link](#) puteți regăsi o listă de categorii și subcategorii de boli vindecate sau ameliorate în clinicile ScienceMed. Dar indiferent că intrați sau nu pe site, că regăsiți sau nu în liste afecțiunea de care suferiți, contactați-ne, sigur vom găsi o soluție!

Metode folosite, explicate pe larg

Medicina Integrată ScienceMed este, în acest moment, la nivel mondial, metoda cea mai modernă de diagnostic și tratament. Bazată pe studii științifice, metoda ScienceMed a reușit, pentru prima dată în istoria universală, integrarea medicinei alopate cu cele mai performante metode din medicina alternativă (naturistă).

Medicina Integrată ScienceMed este singura metodă medicală prin care se poate detecta dezechilibrul la nivel energetic (medicină cuantică) sau la nivel celular (electrosomatografia) și se poate interveni eficient pentru restabilirea echilibrului și recăpătarea stării de sănătate chiar înainte de declanșarea bolii în plan fizic.

*Medicina integrată ScienceMed poate fi sintetizată simplu, în câteva cuvinte, astfel:
Diagnostic precis și complet la nivel energetic, celular și organic.
Tratament personalizat pentru fiecare pacient în parte și testat ca eficiență.
Cel mai mare procent de vindecări dintre toate metodele medicale.*

Conceptul „Știința în armonie cu natura”, specific *Medicinei Integrate ScienceMed* înseamnă utilizarea celor mai noi descoperiri științifice pentru a restabili starea de sănătate a oamenilor.

În timp ce medicina alopată are o rată de vindecare de **37%**, medicina integrată ScienceMed are o rată de **82%**.

Medicina integrată ScienceMed este o terapie științifică. Se folosesc dispozitive medicale brevetate științific și remedii naturale testate științific în nenumărate feluri, care sunt obiect de cercetare și ale căror efecte le recunoaște întreaga lume medicală.

La ScienceMed sunteți tratați de o echipă de medici care s-au specializat de-a lungul anilor în terapii complementare de vindecare.

Sunt doctori cu experiență vastă în medicina alopată, dar și în medicina alternativă, motiv pentru care pot lua deciziile cele mai potrivite, punând în balanță cunoștințele pe care le au și de o latură și de alta a medicinei.

Consultația de *Medicină Integrată ScienceMed* combină biorezonanța (diagnosticarea la nivel energetic) cu *electrosomatografia interstițială* (care face diagnosticarea corpului fizic la nivel celular), *anamneza homeopată* (diagnosticarea la nivel fizic, mental, emoțional, în urma căreia rezultă remediul de tip constituțional ce acționează pe toate cele 3 niveluri), *Terapia florală Bach* (diagnosticare la nivel emoțional), *consultația fitoterapică și gemoterapică* (pentru stabilirea de remedii naturale care să ajute corpul să lupte cu boala). Citiți mai departe detalii ale fiecărei metode în parte.

Biorezonanța Paul Schmidt

este o terapie blândă, care se aplică doar în sensul ARMONIZĂRII dezechilibrelor, fără efecte adverse. Terapia de armonizare urmărește o restabilire a memoriei inițiale a tuturor celulelor corpului uman, o reaşezare în funcțiune a tuturor circuitelor energetice de comandă, de execuție și de control.

Medicina cuantică permite verificarea corectitudinii alegerii tratamentului homeopatic, preparatului fitoterapic, gemoterapic sau a oricărui alt preparat considerat a fi necesar organismului. Ajută la aprecierea posibilelor efecte secundare ale unui medicament de sinteză util la un moment dat.

Medicina cuantică măsoară direct starea energetică a corpului, polaritatea și chakrele, poate testa diferite frecvențe rezonanțe, influențe ale radiațiilor electromagnetice, ale zonelor cu perturbări geopatogene sau ale alimentelor pe care le consumăm, testează funcțiile de bază ale organismului, sensibilitatea la viruși, paraziți și bacterii, la metale grele, echilibrul mineralelor și oligoelementelor, depistează meridianele blocate și starea energetică a punctelor de acupunctură, testează sensibilitatea și toleranța la 1000 de alergeni, produselor apifitoterapice, medicamentelor (dacă se potrivesc organismului sau dacă au efecte adverse).

În cadrul acestei metode, persoana care realizează diagnosticul nu influențează rezultatele determinărilor, deoarece nu pătrunde în circuitul pacient – aparat de biorezonanță, nu modifică energia proprie a organismului, ci doar o reglează și este o metodă perfect reproductibilă. Face o evaluare calitativă, definită, precisă, a situației energetice din frecvențele posibile selectate.

Electrosomatografia interstițială

este o metodă care face măsurători pentru fiecare organ al corpului, estimând fiziologia tisulară și parametrii microcirculației. Metoda constă din transmiterea prin corpul uman a unui curent pe calea unor electrozi aplicați pe frunte, pe palme și pe tălpi. Acest curent de frecvență foarte mică circulă doar prin lichidele extracelulare, nu poate traversa membranele celulelor din țesuturi și din sânge, deci exprimă măsurători ale lichidului interstițial. Metoda măsoară parametri fizici, în ultimă instanță, conductibilitatea electrică a țesuturilor la nivel de spațiu interstițial (intercelular).

Explorarea Electrosomatografică ajută la vizualizarea, color și în valori, a efectelor medicamentului homeopatic și a efectului terapiei de medicină cuantică imediat după aplicare, precum și a efectelor de răspuns terapeutic al altor terapii. Cu ajutorul său putem aprecia eficacitatea activării mecanismelor metabolice de adaptare celulară în timpul terapiei aplicate.

Aplicarea metodei aduce informații despre modificări la nivel fizic, emoțional, mental, în diferitele stadii de răspuns al organismului: de alarmă, de rezistență sau de epuizare. Ne arată că la nivelul diferitelor organe și sisteme există agresiuni și modul în care organismul reușește să se adapteze la aceste agresiuni.

Măsurătorile efectuate informează asupra activității celulare, a echilibrului ionilor, hormonilor, substanțelor biochimice (glucoză, colesterol, trigliceride etc.), echilibrului acido-bazic din țesuturi și organe, reprezentând un ajutor deosebit în creșterea calității actului medical.

Câteva situații în care se poate utiliza cu succes electrosomatografia sunt: evaluarea eficacității chimioterapiei, aprecierea stării organismului după producerea unui eveniment cardiovascular, evaluarea efectului fitoterapiei, micronutriției, a chirurgiei și a tratamentelor alopate (antibiotice, hipotensoare, anticoagulante, diuretice).

Explorarea Electrosomatografică este o metoda rapidă, blândă (pacientul nu simte nici o neplăcere), are rezultate reproductibile, poate fi repetată fără efecte secundare, chiar în aceeași zi (nu iradiază).

Homeopatia

Consultația homeopată are în vedere omul ca întreg. La baza homeopatiei există concepția conform căreia orice boală poate fi înțeleasă dacă este cunoscut trecutul pacientului și propriile sale reacții la mediul în care trăiește. Ființa umană nu poate fi scindată într-un nivel fizic și o parte psihică și nu poate fi ruptă de contextul cultural și istoric propriu. De aceea se spune că homeopatia și, în general, medicina energetică, este o medicină integrată, globală, holistică. Mai bine spus, este o medicină a persoanei și nu a bolii.

Homeopatia este unică prin modul în care înțelege această predispoziție genetică. Ea are capacitatea de a trata boli moștenite din generație în generație, chiar acele boli care fac parte din terenul copiilor, boli pe care ei încă nu le-au manifestat la nivel simptomatic, dar pentru care au o mare sensibilitate transmisă de la părinții lor.

Terenul este foarte important în homeopatie și reprezintă predispoziția fiecărei persoane de a dezvolta anumite tulburări (alergii, intoleranțe etc.) și de a se îmbolnăvi în funcție de particularitățile genetice, ereditare. Cu alte cuvinte, fiecare pacient se confruntă cu ceva SPECIFIC, dar tulburările pot apărea sau nu în funcție de circumstanțele și modul personal de viață.

Homeopatia acționează prin deblocarea forței vitale, restabilind sănătatea mentală, emoțională și fizică și, în cele din urmă, conexiunea cu spiritul, pentru ca sufletul să se poată exprima în toată puterea sa. Modalitățile în care se ameliorează sau se agravează simptomele sunt foarte importante, aceste lucruri constituind amănunte semnificative pentru alegerea remediului cel mai potrivit pacientului.

Remediile homeopate au denumire în limba latină. Acest lucru are un avantaj deosebit, permițând ca recomandarea homeopată să fie aceeași oriunde în lume. Homeopatii folosesc același limbaj, au o comunicare simplificată, dar complexă, prin tipul de abordare a pacientului.

Fitoterapia

Fitoterapia este o ramură a terapiei naturiste care folosește plantele și preparatele din plante ca mijloc de tratare a bolilor. Include, dar nu se rezumă la: terapia cu ceaiuri, terapia cu plante aromate (aromoterapie), terapia cu uleiuri (oleoterapie), terapia cu muguri de plante (gemoterapie).

Pentru un efect maxim al substanțelor active din plantele medicinale se pot utiliza diferite procedee de preparare: infuzia, decoctul, maceratul, iar ca dizolvanți: apa, vinul, alcoolul, oțetul sau uleiul. Împreună cu principiul activ al plantei se extrag și unele substanțe secundare, care au proprietatea de a mări efectul terapeutic al plantelor.

Infuzia (ceaiul) – forma cea mai simplă și mai utilizată, se obține prin menținerea plantei medicinale în contact cu apa clocotită timp de 10-15 minute. Unele plante se prepară numai prin infuzie, deoarece prin fierbere principiul lor activ poate dispărea. Este cazul florilor de mușețel, de tei, al frunzelor de mentă sau de roiniță.

Decoctul – procedeul prin care planta se amestecă cu cantitatea indicată de apă rece, apoi produsul se fierbe un anumit timp. Decoctul se strecoară fierbinte și se completează cu apă caldă, cât este necesar. Frunzele, florile sau planta întregă se fierb 10-15 minute, iar cojile și rădăcinile se fierb 30-40 de minute. După fierbere decoctul se strecoară. Prin decoct se prepară plantele a căror consistență este lemnoasă.

Maceratul – se folosește la prepararea extractelor apoase, vinurilor, tincturilor și oțeturilor medicinale. Maceratul se prepară cu apă la temperatura camerei (15-25 de grade).

Gemoterapia

Gemoterapia este o fitoterapie modernă, documentată științific, cu o largă aplicabilitate în patologia umană. Prescrierea produselor gemoterapice ține cont de mecanismele fizio-patologice de producere a îmbolnăvirii. Administrarea trebuie să se realizeze pe o perioadă de 2-3 luni de zile pentru a se constata atât clinic cât și paraclinic schimbările în bine ale stării de sănătate.

Marele beneficiu pe care îl aduce gemoterapia este faptul că acționează profund, non-violent și fără reacții adverse.

Terapia florală Bach

Remediile Florale Bach sunt remedii naturiste obținute din flori, care influențează în mod pozitiv stările de discomfort emoțional, tratându-ne eficient și fără efecte secundare. Terapia Florală Bach este o terapie neagresivă, care nu interacționează cu alte medicamente sau tratamente concomitente.

Fiecare dintre cele 38 de remedii sau esențe sunt purtătoare de informație benefică – **principiul activ de vindecare** – destinată tratării unor stări emoționale distincte; informația conținută de fiecare flacon de tratament vine să contrabalanseze stările emoționale dizarmonice.

Inițiatorul, dr. Edward Bach, se naște la 24 septembrie 1886. În timpul studiilor medicale, pe care le-a început la vârsta de 19 ani, a constatat că aceeași boală se vindecă folosind tratamente diferite la pacienți diferiți și că un tratament nu poate fi generalizat pe toți pacienții, chiar dacă boala în sine este aceeași. A observat diferențe de răspuns al tratamentului în funcție de personalitatea și temperamentul indivizilor. Câțiva ani mai târziu, bolnav de cancer și operat de urgență, a putut să se studieze pe sine și să înțeleagă mai bine legătura strânsă dintre minte, emoții, imunitate și vindecare. Medicii îi dăduseră doar 3 luni speranță de viață. A mai trăit aproape 20 ani.

Remediile acționează în sensul de a ne crește vibrațiile și de a ne deschide canalele pentru a recepționa Sinele Divin; de a umple natura noastră interioară cu acele virtuți de care avem nevoie și de a elimina din noi defectele care ne dăunează. Remediile sunt capabile să ne înalțe și să ne aducă mai aproape de spiritul nostru, asemenea muzicii de calitate sau a oricărui lucru măreț care ne inspiră și, totodată, să ne aducă pacea interioară și să ne vindece suferințele.

Sănătatea este zestrea și dreptul nostru. Ea este uniunea completă și deplină dintre suflet, minte și corp; acesta nu este un ideal îndepărtat și dificil de obținut, dimpotrivă, este un ideal natural și accesibil, pe care mulți dintre noi îl neglijează."

Ce se întâmplă concret dacă veniți la ScienceMed?

Putem diagnostica, în primul rând. Putem preveni, în al doilea. Și putem reduce neplăcerile în cazul în care boala s-a instalat deja. Ideal este să veniți la noi înainte de apariția complicațiilor. În urma consultației complete de medicină integrată putem **detecta orice fel de dezechilibru**. Diagnosticarea este neinvazivă, fără efecte secundare, fără dureri. Combinată cu homeopatie și terapia florală Bach, Biorezonanța Paul Schmidt reface matricea energetică a corpului, deci tiparul morfogenetic care va putea apoi să reordoneze structurile fizice ale celulelor și țesuturilor corpului. Electrosomatografia interstițială vine în completare cu măsurători pentru fiecare organ al corpului, estimând fiziologia tisulară și parametrii microcirculației. Aplicarea metodei aduce informații despre modificări la nivel fizic, emoțional, mental, în diferitele stadii de răspuns al organismului: de alarmă, de rezistență sau de epuizare. Ne arată că la nivelul diferitelor organe și sisteme există agresioni și modul în care organismul reușește să se adapteze la aceste agresioni. Fitoterapia și gemoterapia stimulează procesele de refacere a proteinelor, care sunt baza structurilor fizice celulare, stimulează eliminările de deșeurii toxice celulare și tisulare, aduc factori de creștere, minerale, enzime, vitamine care sunt esențiale pentru procesele de reparare ale țesuturilor lezate.

Important pentru vindecare: ședințele de armonizare energetică!

Este important ca după consultația completă să faceți timp de câteva luni **ședințe de armonizare energetică**, câte 2-3 pe săptămână, în funcție de gravitatea problemei și să adoptați un **regim alimentar adecvat**, conform cu indicațiile pe care le veți primi la finalul consultației. Cu cât „lucrați” mai mult împreună cu medicul pentru vindecarea proprie, cu atât rezultatele apar mai devreme. La 3 luni de la prima consultație, în urma armonizărilor și a tratamentelor, se face o consultație completă de reevaluare.

Alimentația

De cele mai multe ori realizăm importanța sănătății abia atunci când o pierdem. Între zbaterile cotidiene pentru a trăi mai bine, uităm să avem grijă de noi. Dezechilibrele mentale, emoționale, alimentare duc, în timp, la dezechilibre energetice grave care, netratate, se dezvoltă în dezechilibre celulare și organice din cele mai grave. Simptomele apar încă din primele momente, dar nu suntem atenți cu adevărat la ceea ce ne comunică corpul

nostru și nu le vedem, sau, mai rău, le ignorăm, în speranța că vor trece de la sine. Echilibrul se strică și devine foarte greu să îl refacem.

Se spune că stomacul este al doilea creier și nu se spune degeaba. Ați observat, cu siguranță, că după ce mâncăm prea mult ne simțim lipsiți de energie, ni se face somn, nu mai avem chef de nimic. Asta se întâmplă pentru că atunci când mâncăm mai mult decât trebuie sau mâncăm alimente greu digerabile, precum carnea prăjită sau afumată ori mâncărurile făcute cu maioneză, răntășuri, ceapă prăjită, făină, stomacul va lua toată energia de care dispunem pentru a digera ceea ce i-am oferit.

Stomacul nu poate digera complet, în același timp, 2 tipuri de alimente procesate.

Sucul gastric își ajustează aciditatea în funcție de alimentul ingerat. Pentru brânzeturi acidul gastric e diferit decât cel de care e nevoie pentru digerarea cărnii. În momentul în care combinăm cele 2 alimente, acidul gastric va fi ceva „compus”, care nu va reuși să-l digere complet pe nici unul dintre ele. Rezultatul va fi că mâncarea va ajunge în intestine nedigerată și va intra în putrefacție. Iată, deci, o **sursă terifiantă de substanțe toxice**. Care, din păcate, pot sta în interiorul organismului multă vreme.

Pentru a digera o porție medie de friptură, stomacului îi ia între 5 și 7 ore. Dacă o combinăm cu brânzeturi, în loc de legume, digestia poate dura până la 12 ore. Timp în care mai și mâncăm alte alimente. Un asemenea „regim”, întins pe perioade lungi, devine un dezastru pentru organism.

Fructele se digeră în 30 minute. Dar, atenție, mâncați fructe la minim 2 ore după masă ori pe stomacul gol. Fructele nu sunt desert, așa cum greșit ne-am obișnuit să le considerăm. **NU COMBINAȚI** fructe cu nici un aliment! De preferat, nu combinați nici fructele între ele, decât dacă fac parte din aceeași familie.

Laptele (consumat ca tare, nu în combinații) sau ouăle se digeră în 3 ore. Tot în 3 ore, până la maxim 4, se digeră alimentele care conțin amidon (pâine, făinoase, cereale).

Spre deosebire de fructe, legumele se combină cu orice tip de aliment. E chiar indicat, pentru că scad timpul de digestie al alimentelor cu care le combinați. Deci obișnuiți-vă să nu vă lipsească legume de la masă. Dacă sunt crude e chiar mai bine. La fel în cazul semințelor de toate felurile, sâmburi sau nuci (crude, desigur).

Carnea se mănâncă doar în combinații de carne ori cu legume. Evitați orice altă combinație. Mazărea și fasolea nu se combină cu carnea. Culmea, fasolea cu ciolan afumat e una dintre mâncărurile preferate ale românilor, nu-i așa?

Încercați să respectați aceste principii și veți vedea cum organismul dumneavoastră vă va mulțumi în scurt timp. Ne sperie cuvântul regim pentru că nu am încercat niciodată să avem un regim gustos. Nu știm că, de fapt, a ține regim înseamnă să mâncăm corect, nu fierturi fără gust. Iar regimul acesta e un regim de viață, pentru sănătatea noastră. În scurt timp de la adoptarea lui corpul se va simți mai bine și va arăta mai bine.

Alimentația ar trebui să fie, în primul rând, bogată în antioxidanți. Prin urmare, ar trebui să consumăm zilnic: mere, grefe, legume verzi (brocoli, spanac, varză), morcovi, roșii. Consumați cât mai multe sucuri naturale, de legume și fructe, care ajută și digestia, dar și regenerarea unui ficat bolnav, unul dintre organele vitale, care se îmbolnăvește chiar mai repede decât stomacul din cauza excelelelor alimentare. Evitați alcoolul și tutunul, beți ceaiuri și multă apă (plată; evitați băuturile carbogazoase de orice fel). Hidratarea este vitală pentru un organism sănătos.

Ficatul are rol de detoxifiere și de transformare a hranei în energie vitală. Prin urmare, alimentația nesănătoasă duce la probleme grave ale ficatului.

Dacă aveți o boală de ficat, scoateți din alimentație ouăle, carnea de porc, rață, găscă sau vânatul de orice fel, care sunt extrem de bogate în colesterol. Aportul de colesterol dăunează ficatului bolnav (citiți în paginile

următoare detalii referitoare la colesterol). Evitați conservele și încercați să mâncați cât mai multe produse neprelucrate. Produsele lactate (în special cele fermentate) de orice fel sunt interzise unui ficat bolnav. Feriți-vă și de nuci, alune și migdale, care au o foarte mare concentrație de grăsimi, alimente care fermentează și balonează, dulciuri și biscuiți.

Ce putem mânca atunci când avem un ficat bolnav? Supe (atenție, nu ciorbe acre) care nu conțin tipurile de carne amintite mai sus. De preferat cele de legume, dar sunt foarte bune și supele cu găluști, supele de pui sau de vită. Evitați legumele care balonează. Mâncăruri (în special piureuri) de legume. Sucuri naturale (proaspete, făcute în casă) de legume și/sau fructe. Salate. Evitați oțetul, folosiți lămâie dacă le preferați acre. Fără murături sau legume conservate de orice fel. Carne slabă la grătar. Recomandabil pește, dar puteți mânca și pui sau curcan fără piele și fără grăsimi, ori vită. Cartofi, cu excepția celor păjiți. Foarte buni sunt cei făcuți la cuptor. Fructe și legume crude. Condimentați mâncărurile cu: pătrunjel, dafin, leuștean, mărar, țelină, chimen, lămâie.

Ajutători alimentari

Grapefruitul: antioxidant bogat în vitamina C.

Ceaiul verde: antioxidant.

Plantele verzi: purifică sângele.

Avocado: detoxifiant.

Usturoi (în cantități mici), curăță ficatul, ajută la activarea enzimelor hepatice și la eliminarea toxinelor. Usturoiul este și un antimicrobian care luptă împotriva *Helicobacter pylori*, bacterie care produce ulcer gastric.

Morcov și sfeclă: bogate în beta-caroten.

Lămâie: bogată în vitamina C.

Cereale integrale: bogate în vitamine tip B, ajută la metabolizarea grăsimilor, îmbunătățesc funcțiile hepatice.

Mere: conțin pectină, detoxifică organismul.

Bananele necoapte ajută la înmulțirea celulară la nivelul tractului intestinal și conțin polizaharide solubile în apă, pe care le regăsim și în medicamentele pentru ulcer. Substanțele din bananele necoapte, uscate, oferă un strat protector puternic care ajută la prevenirea și vindecarea ulcerului.

Mierea de albine are o multitudine de proprietăți curative ce au fost demonstrate, în special ca tratament pentru ulcer. În primul rând, glucoza și enzime din miere, produc peroxid de hidrogen, care ucide bacteriile dăunătoare ce pot contribui la dezvoltarea ulcerului.

Înainte de apariția antibioticelor, **sucul de varză** era folosit cu succes în prevenirea ulcerului gastric și duodenal. Varza și fructele murate sunt excelente pentru a ajuta la menținerea unui echilibru al bacteriilor în intestin.

Ardeiul iute, prin conținutul de capsaicină, scade nivelul de acid din stomac și crește în același timp protecția, contrar opiniilor care ne spuneau că este dăunător. În termeni simpli, ardeii iuți acționează ca un antiacid.

Peste toate, însă moderația în alimentație este unul dintre cei mai importanți factori generatori de sănătate. Mâncați puțin și des. Obișnuiți-vă să mâncați dimineața. Pentru seară păstrați ceva ușor, fără grăsimi și dacă se poate cât mai puțin trecut prin foc.

Urmăriți [pagina de Facebook](#) și [blogul ScienceMed](#) pentru multe alte informații legate de alimentație, echilibru, subiecte și informații legate de vindecare, de terapii, de echilibru.

Probleme frecvente. Cauze și soluții

Vă prezentăm în continuare câteva afecțiuni frecvente cu care s-au confruntat pacienții noștri și care și-au găsit soluții în medicina integrată. Desigur, lista nu este exhaustivă, dar vă puteți face o idee referitoare la potențialul de vindecare cu care vine medicina integrată. Mai mult decât atât, puteți obține informații utile cum să preveniți aceste categorii de probleme și care sunt elementele naturale ajutătoare. Desigur, însă, indicat este să faceți o consultație completă de medicină integrată și puteți obține nu numai informații individuale, dar și scheme de tratament personalizate.

Accidentul vascular cerebral

Vă puteți imagina cum ar fi ca într-o zi să nu mai puteți merge? Să nu puteți mânca singuri ori să nu puteți articula cuvintele de care aveți nevoie pentru a comunica cu cei din jur? Vă puteți imagina cum ar arăta viața voastră dacă brusc ați ajunge în imposibilitatea de a face chiar și cele mai simple lucruri, pentru că nu v-ați putea folosi mâna dreaptă? Vă puteți imagina cum e să nu te poți spăla singur sau să te îmbraci?

Nu, nu ne imaginăm și nici nu ne punem aceste probleme decât, cel mult, după o anumită vârstă. Dar și atunci nu ne gândim că ni s-ar putea întâmpla nouă. E o vorbă a lui Voltaire pe care cu toții am auzit-o de atâtea ori, dar de fiecare dată am considerat că ea se referă la ceilalți: "Jumătate din viață ne cheltuim sănătatea pentru avere, iar cealaltă jumătate ne cheltuim averea pentru sănătate". Uităm să mâncăm corect, uităm să trăim, uităm să ne oferim plăceri și bucurii, uităm de cele mai multe ori că avem un corp care ne este aliat doar dacă îl îngrijim cu atenție. El, corpul nostru, ne dă semnale, ne „vorbește” din timp, ne „roagă” să îi dăm atenție, să îi oferim repaus, să îl hrănim corespunzător. Ce facem noi? Trecem din când în când pe la un medic de familie, care ne dă o rețetă în 3 minute cu câteva pastile pe care le oferă tuturor pacienților aflați în aceeași categorie de vârstă sau în situații oarecum asemănătoare: mediul de muncă, nivelul de stres, numărul de ore de somn etc. Sau, chiar și mai rău de atât, mergem la farmacie și luăm niște pilule pe care le-am văzut într-o reclamă la televizor, fie ele contra stresului sau vitamine pentru ridicarea imunității ori pastile de răceală sau...

La sfârșitul lunii noiembrie 2012 am primit o pacientă în vârstă de 38 ani. De 3 ani de zile avea membrele drepte, mâna și piciorul, complet paralizate. Tot de 3 ani de zile nu putea vorbi. Practic, discuția inițială a fost făcută cu mama pacientei, care învățase în tot acest timp să îi citească pe buze. Tânăra doamnă suferise, la numai 35 ani, un accident vascular cerebral. Consultația inițială și scanarea folosind aparatul de biorezonanță și cel de somatografie au evidențiat dezechilibre maxime la sistemul nervos central, aparatul endocrin și cel cardiovascular, dar și dezechilibre semnificative pe toate celelalte organe și sisteme. Desigur, dezechilibrele nu au apărut din senin, primele semne de îmbolnăvire au început cu 10 ani înainte, prin episoade de lipotimie, oboseală, lipsă de energie. A fost diagnosticată cu celebra lipsă de calciu și i-au fost recomandate și administrate tratamente conforme cu acest diagnostic. Din nefericire, însă, problemele erau mult mai mari, iar dezechilibrele netratate s-au agravat și, în ciuda tinereții sale, organismul a cedat.

Ajunsă 3 ani mai târziu în clinica noastră din București, însă, lucrurile s-au schimbat. Tratamentul a combinat remedii gemoterapice și fitoterapice testate pe loc cu aparatul de biorezonanță pentru ca pacienta să primească doar cea ce i potrivește din punct de vedere energetic, un remediu floral Bach necesar echilibrării emoționale și, de asemenea, un remediu homeopat testat cu aparatul de electrosomatografie interstițială. Practic, după numai 10 minute, pacienta a putut vedea singură cum i se modifica funcția celulară. Și astfel, după doar 3 săptămâni de tratament adecvat, tânăra femeie a început să articuleze din nou cuvintele, să miște degetele de la mâini și de la picioare și să poată îndoi piciorul drept.

*Este important să începeți tratamentele imediat după primele simptome pentru ca terapia să dea randament maxim.
Este și mai important ca din când în când să vă verificați starea de sănătate și echilibrul organismului
pentru a putea preveni asemenea manifestări.
Medicina integrată poate vedea semnele îmbolnăvirii chiar înainte ca primele simptome să apară la nivel fizic.*

Bolile Cardiovasculare

Cauza principală a tuturor bolilor este dezechilibrul energetic care se manifestă la nivelul întregului organism și al fiecărui organ în parte. În funcție de factorii de mediu interni și externi care acționează asupra organismului nostru, apare în timp și un dezechilibru la nivel celular, care determină boala organică. Aceasta se manifestă în plan fizic prin semne și simptome, iar la nivel energetic printr-o senzație de oboseală pe care o definim drept „lipsă de energie”. Pentru a acționa în sensul vindecării organismului, trebuie să corectăm tocmai aceasta „lipsă de energie” care reprezintă dezechilibrul energetic.

În clinica noastră s-au prezentat foarte mulți pacienți diagnosticați cu Insuficiența Cardiacă, Hipertensiune Arterială, Boală Cardiacă Ischemică, Insuficiența Mitrală, Insuficiența Aortică, Stenoză Mitrală, Stenoză Aortică, Angină Pectorală Stabilă și Instabilă, Infarct Miocardic, tratați ani la rând cu inhibitori ai enzimei de conversie, beta blocante, calciu blocante, statine, vasodilatatoare, diuretice, antiischemice, fără a se obține o îmbunătățire semnificativă a stării generale care să permită pacientului un stil de viață asemănător celui pe care îl are un om sănătos. Marea majoritate a pacienților nu puteau face eforturi obișnuite și necesitau scheme tot mai complexe de tratament și doze tot mai mari de medicamente alocate. După aproximativ 2-3 luni de tratament, starea generală a pacienților se îmbunătățește considerabil, aceștia putând face eforturi medii, iar toate semnele și simptomele prin care bolile se manifestă în plan fizic sunt controlate cu un număr mai mic și cu doze mai mici de medicamente alocate.

Colesterolul mărit

Auzim de atât de multe ori vorbindu-se despre colesterol și efectele lui, încât deja ni s-a întipărit în minte că este ceva rău. Chiar se vorbește despre colesterolul rău și colesterolul bun, ceea ce nu e chiar bine, întrucât ne induce o stare nepotrivită atunci când ne gândim la ceea ce mâncăm, de pildă.

Colesterolul este o substanță grasă produsă de ficat, responsabilă cu formarea membranei celulelor și anumitor hormoni. Prin urmare, este o substanță vitală. Mai mult decât atât, nici producția insuficientă de colesterol nu e bună. I s-a spus colesterolul rău pentru că majoritatea celor care au probleme de hipercolesterolemie au aflat când indicele colesterolului era deja mult prea mare și era asociat cu o **problemă cardiovasculară**. Hipercolesterolemia nu dă manifestări clinice, din păcate, de aceea controlul medical de prevenție este extrem de important. Consecința hipercolesterolemiei, **placa de aterom**, este cea care duce la apariția problemelor cardiovasculare. Un alt efect nedorit al colesterolului mărit, deși mai puțin cunoscut, este atacul cerebral.

Majoritatea oamenilor asociază problema colesterolului cu vârsta a treia, sau cel mult o văd apărând la câțiva ani după depășirea pragului vârstei a doua, ceea ce, în contextul actual, este total eronat. **Tot mai multe persoane între 30 și 40 de ani se confruntă cu această problemă** și, din cauză că nu înțeleg cu adevărat pericolul, tot mai mulți tineri ajung să facă atacuri de cord sau cerebrale, unele minore, altele urmate de decese premature.

„Legende” cu iz medical care circulă peste tot spun că trebuie să ne ferim de mâncărurile grase și astfel menținem colesterolul la cote normale. Nimic mai fals. Cum spuneam, nici fără colesterol nu putem trăi și nu toate grăsimile sunt rele. Nu doar mâncarea așa zis grasă ne îmbolnăvește. Mai rău decât grăsimile din mâncare este, de pildă, fumatul, mai ales cazurile excesive. Mai mult decât atât, uleiul de măsline, de pildă, este recomandat în dieta unei persoane care suferă de hipercolesterolemie. Lipsa de activitate este la fel de dăunătoare precum fumatul, deci încercați să vă mișcați cât se poate de mult. Nu-i nimic dacă nu vă place sportul, mergeți pe jos cu pas alert 2-3 stații de autobuz zilnic, o dată când mergeți la serviciu, o dată când vă întoarceți. Mersul pe jos face minuni pentru sănătate. Ieșiți jumătate de oră la aer în week-end, jucați-vă cu copiii, faceți orice vă place și care înseamnă punerea în mișcare a corpului. Atenție la nuci și semințe (inclusiv alune, caju, mac, stafide, smochine, curmale, prune uscate), fasole, mazăre uscată și linte, din care e bine să mâncați mai puțin, altfel, însă, puteți consuma orice fruct și orice legumă, în stare proaspătă (de preferat) sau preparată. Peștele este un aliment recomandat, câtă vreme nu îl prăjiți. Dacă e nevoie să folosiți grăsimi, atunci alegeți-le pe cele vegetale, renunțați la unt, untură sau slănină. Vă place ciocolata? Nici o problemă, dar căutați ciocolată neagră, fără zahăr adăugat și grăsimi saturate. Desigur, nu mâncați o ciocolată odată. Dintre sosuri eliminați maioneza, dressingurile din comerț și sarea în exces. Restul de condimente naturale sunt sănătoase.

Cel mai important, desigur, este să păstrăm măsura în orice. Dacă de mici învățăm să ne alimentăm corespunzător, șansele să ajungem la probleme grave de colesterol sunt extrem de mici. De aceea, adoptați un tip de dietă sănătoasă acasă pentru întreaga familie, inclusiv pentru cei mici.

Desigur, stresul, bată-l vina, omniprezent în viețile tuturor, vine și strică orice regim alimentar sau regim de viață normală. Mare, mare, mare atenție la stres! Care nu numai că ajută la creșterea colesterolului rău care nu e tocmai rău, după cum vedem, dar ajută la scăderea colesterolului bun, lucru care e chiar mai grav decât hipercolesterolemia.

Atacul de panică

Frica este o emoție naturală. Este una dintre emoțiile pe care, însă, de mici, învățăm să o ascundem. De rușine, de cele mai multe ori. Pentru că în accepțiunea comună a societății, cel care își exprimă teama este un „fricos”, o „persoană slabă”. Și dacă la femei lucrurile sunt mai simple, pentru că, nu-i așa, ele n-au purtat războaie până în secolul trecut, lor li s-a permis să plângă pentru că așa sunt ele, mai sensibile, la bărbați lucrurile sunt ceva mai grave. Ei trebuie să ducă lupta până la capăt, orice ar fi. Culmea e că a duce lupta până la capăt nu are nici o legătură cu frica. Nu ești mai puțin curajos dacă îți este frică, uneori, de ceva. Nu ești mai slab dacă îți și exprimi acest sentiment. Emoțiile naturale trebuie exprimate pentru a putea rămâne naturale. Când le reprimăm pe termen îndelungat, ele se transformă și produc dezechilibre.

Atacul de panică este forma cea mai gravă a fricii. El apare prima dată, de regulă, în urma unei traume: un accident, moartea cuiva drag, un diagnostic de boală cronică gravă etc. și de foarte multe ori este asociat cu o pierdere: a vieții, a unui prieten, a unui părinte, a unei situații financiare bune, a unei poziții sociale etc. Atunci când experimentează prima dată un atac de panică, pacientul îl confundă, de cele mai multe ori, cu un infarct. În primul rând pentru că debutează brusc, fără un motiv aparent, uneori în starea de relaxare, chiar și în somn, alteori pe stradă sau la masă, în al doilea rând, pentru că majoritatea manifestărilor principale pot fi confundate cu cele ale infarctului miocardic:

- Hiperventilație (respirație rapidă), dispnee (dificultatea de a respira) sau senzație de sufocare,
- Palpitații și durere în piept,
- Transpirație rece, frisoane sau, dimpotrivă, valuri de căldură,
- Dureri de stomac și greață,
- Vertij, tremor, nesiguranță,
- Acufene (țiuitori în urechi),
- Pierderea controlului,
- Senzația de detașare de propria persoană sau de realitate,
- Frică de moarte și un sentiment acut de teroare, sentimentul că se va produce ceva îngrozitor.

Reacția pacientului este similară reacției pe care ar avea-o dacă s-ar afla în fața unui pericol foarte mare. E o reacție involuntară și vine dintr-o asociere inconștientă a unui stimul amenințător cu un alt stimul cu care a existat, la un moment dat, concomitent. Inconștientul face legături puternice cu situația traumatică, iar reacția este pe măsură.

Luăm un caz concret: unei paciente i-a murit tatăl în urma unui infarct miocardic. Salvarea a ajuns la locul decesului în mai puțin de 5 minute. Din păcate, omul decedase pe loc. Primul contact al pacientei cu părintele mort s-a întâmplat la câteva ore după deces, când în casă erau foarte multe garoafe, lumânări aprinse, extrem de mulți oameni în jur și un miros înțepător de tămâie. Prima reacție a fost una de tipul „Îngheață”, adică pacienta nu a putut vorbi câteva minute în șir, nu a lăsat pe nimeni să o atingă, nu a putut face nici măcar un pas înainte. Și-a revenit în câteva momente, lucrurile au decurs normal, omul a fost înmormântat. În acele câteva zile a auzit foarte multe povești în legătură cu scena morții, cum a venit salvarea în câteva minute și cum medicii nu au putut face nimic pentru că, cităm (așa s-ar fi exprimat însuși medicul): „i-a crăpat inima în 4”. În prima seară de după înmormântare pacienta noastră a ajuns în camera de gardă a spitalului din apropiere cu simptomele unui infarct miocardic. Când i s-a spus că are un atac de panică, inițial nu a crezut, apoi, după ce s-a mai liniștit, și-a dat seama că e posibil. A plecat acasă, dar nu a făcut nimic să trateze problema care tocmai apăruse. În decurs de un an de zile după acest eveniment a făcut mai multe atacuri de panică, care se accentuau ca intensitate pe măsură ce trecea vremea. Era suficient să vadă o garoafă, o lumânare aprinsă sau să se trezească în mijlocul unei mulțimi. Dacă cineva vorbea despre o boală de inimă îngheța. Când vedea sau auzea o salvare gonind către un pacient sau un spital reacțiile erau cumplite. Abia în momentul în care a făcut un atac de panică în biserică și-a dat seama că trebuie să caute o rezolvare.

Aproape 10 ani după aceea, pacienta noastră a apelat la ajutorul psihologilor, al psihiatrilor și al psihoterapeuților, fără nici un rezultat, situația ei înrăutățindu-se după administrarea medicației psihiatrice. Un tratament care nu se adresează pacientului, ci bolii de care suferă, de multe ori poate înrăutăți lucrurile, mai ales atunci când vorbim de tulburări emoționale și traume psihice.

Consultația completă în cadrul clinicii noastre a identificat cu precizie toate dezechilibrele energetice și celulare, iar anamneza homeopată și consultația Bach ne-a ajutat să stabilim tipul sensibil și constituțional al pacientei, astfel încât să-i putem oferi un tratament personalizat persoanei, nu afecțiunii prezentate. Pacienta a putut vedea încă de la prima consultație cum acționează tratamentul, atât la nivel energetic, cât și la nivel celular. După 2 ore și jumătate (cât a durat consultația completă și o oră de echilibrare energetică), a plecat spunându-ne: „Este prima oară după 10 ani când reușesc să zâmbesc!”.

Este uluitor cât de rapid pot apărea primele efecte ale unui tratament personalizat!

În 3 luni de la prima consultație pacienta a reușit o recuperare de 60%, un procent enorm comparativ cu ce au reușit toate celelalte terapii în 10 ani. Continuă încă tratamentele, dar vine la ședințele de echilibrare zâmbind, viața ei socială s-a îmbunătățit considerabil și este sigură că până la sfârșitul anului va fi un om echilibrat. Manifestările atacului de panică sunt, însă, atât de diferite pe cât de diferiți sunt pacienții. Alte posibile reacții (de fapt sunt răspunsuri ale sistemului nervos) sunt cele de tipul: „Luptă!” sau „Fugi!”. Ce trebuie specificat și bine înțeles este că toate cele 3 tipuri de reacții sunt involuntare. Nu decidem cum reacționăm într-un moment de panică, indiferent dacă situația reală este sau nu periculoasă la momentul respectiv. Sunt pacienți care se simt vinovați sau rușinați că au „înghețat” sau au „fugit” și n-au luptat, iar aceste sentimente nu fac decât să înrăutățească lucrurile.

În final să vedem și care ar fi cei mai cunoscuți factori care favorizează declanșarea atacului de panică, pentru că, știindu-i, putem lua câteva măsuri să reducem din intensitatea unui episod, pentru că de prevenit este destul de greu, odată ce dezechilibrul s-a manifestat la nivel fizic:

- stresul,
- drogurile de orice fel, fumatul excesiv sau alcoolul,
- cafeaua și băuturile cu cofeină,
- unele medicamente (de ex. cele pentru astm sau boli cardiovasculare) ori întreruperea bruscă a unui tratament medicamentos (pentru anxietate sau insomnie, de exemplu),
- anestezia generală,
- anumite condiții medicale: hipertiroidism, afecțiuni cardiace, epilepsie, astm bronșic, depresie, anxietate, stres post-traumatic sau tulburare obsesiv-compulsivă.

Depresia

Dacă faceți o explorare de somatografie, metoda care indică dezechilibrele la nivel celular ale tuturor organelor și sistemelor corpului, veți putea observa cum la nivelul creierului, în cazul unei depresii, excitabilitatea neuronilor cerebrali este scăzută (metabolism celular scăzut). Se pot observa, deasemenea, dezechilibre hormonale și emoționale.

Se măsoară nivelul de dopamină (unul dintre principalii neurotransmițători, o substanță care transmite informația între neuronii creierului, implicată într-o varietate largă de activități, precum controlul motilității sau al mișcărilor musculare), nivelul de serotonină (tot un neurotransmițător, care intervine în producerea somnului, în procese mintale și afective: depresie și anxietate, tulburare obsesiv-compulsivă etc., în funcții motorii, termoreglare, reglarea presiunii arteriale, funcții hormonale) sau nivelul de adrenalină (un hormon secretat în sânge de glanda medulosuprarenală în cazuri de stres, care determină creșterea frecvenței cardiace, a presiunii sanguine, dilatarea bronhiilor și pregătirea organismului pentru o producere masivă de energie prin arderea lipidelor și sinteza glucozei).

Depresia nu este altceva decât o tulburare a stării afective, caracterizată printr-o stare de tristețe și de pierdere a speranței pe o perioadă îndelungată de timp. Simptomele, de cele mai multe ori confundate cu cele ale oboselii, sunt:

- pierderea interesului pentru activități care alteleori erau făcute cu plăcere
- tulburări de somn și concentrare

- oboseală, irascibilitate, anxietate
- scăderea sau creșterea poftei de mâncare
- modificarea greutateii corporale
- sentimente de vinovăție

Atunci când lucrurile se agravează și depresia devine cronică, apar gânduri recurente de moarte.

Se spune că nu poți opri durerea atunci când treci printr-un moment greu, dar tu ești cel care alegi să trăiești în suferință după ce momentul a trecut.

Mulți oameni spun că sunt deprimați. În special cei triști, bolnavi sau singuri. La bază poate fi o indispoziție sau o perioadă de stres. Din fericire, multe din aceste stări sunt trecătoare. Durează cel mult câteva zile. Sindromul depresiv adevărat e diferit de disperarea sau tristețea firească, de moment. Se poate ajunge, însă, la situații în care bucuria și dorința de a trăi se stinge. Depresivul uită să mănânce timp de două zile sau chiar mai mult. Energia îi scade, corpul devine „greu”, pierde atenția și firul unei discuții, oftează, izbucnește în lacrimi, aparent fără motiv. Este în permanență contra, nimic nu e bun, nimic nu e în ordine, nimeni nu îl bucură, toată lumea e rea și are ceva cu el. Totul e negru și trist. Viața nu mai are sens. Gândurile sunt în permanență negative și pesimiste, apar dureri rebele de cap și crampe abdominale, somnul poate deveni un calvar (adoarme greu, se trezește frecvent, iar dimineața este mai obosit ca la culcare, se răsuțește de pe o parte pe cealaltă în pat, simțind chiar și dureri de coloană vertebrală, care îi pare rigidă, ca o bucată grea de lemn). Omul își pierde speranța, începe să renunțe la prieteni și la familie, nu se mai îngrijește absolut deloc (în toate sensurile acestui cuvânt), apoi renunță definitiv la el.

Corpul se îmbolnăvește.

Nu putem trăi fără bucurie și fără speranță. Viața nu este compatibilă cu nefericirea permanentă. Cât de grele ar fi unele situații în viață, ele nu sunt de netrecut. Avem nativ capacitatea de a surmonta foarte multe probleme, de a trăi suferința, dar și de a scăpa de ea. Dar atunci când traumele sunt foarte mari avem nevoie de ajutor. Uneori avem nevoie de ajutor și când apar probleme mici, dar adunate. Situațiile de stres (cotidiene, financiare, presiunea de la serviciu, termenele strânse de predare ale proiectelor, nesiguranța zilei de mâine, creditele etc.) sunt principalele declanșatoare ale acestor probleme. Și cele mai perfide, pentru că nu realizăm decât târziu ce ni se întâmplă. Mai ușor ne dăm seama că avem o problemă dacă suferim pierderea unei persoane dragi, de pildă, decât dacă mergem zilnic într-un loc de muncă unde presiunea șefului este constantă timp de minim 8, dar cel mai adesea 10-12 ore pe zi și simțim că e firesc să fim supărați și obosiți. Începem prin a aștepta week-endul să ne relaxăm, apoi uităm să ne relaxăm, ne distrugem duminica doar la gândul că mâine e luni. Ușor-ușor nu mai așteptăm nici week-endul, pentru că nu sunt bani să plecăm undeva, avem treburi casnice care ne obosesc, ne mai luăm și de lucru acasă etc. Prietenii și familia, de multe ori, oricât de tare ne-ar iubi, nu ne pot ajuta. Oricât de puternici am fi noi, uneori nu putem ieși din impas. Dar cu cât lăsăm lucrurile să se denatureze mai mult, cu atât suferința devine din ce în ce mai mare, iar problemele se agravează. Cu cât sunt mai mari, cu atât sunt mai greu de vindecat.

Aici intervin 2 situații: cei care recunosc că au o problemă și cei care fie nu recunosc, fie cred că sunt obosiți și că, la un moment dat, va veni concediul (de care nu se vor bucura, de altfel), că se vor odihni într-o zi, că va apărea cineva care îi va scoate din starea asta, că un nou job va fi mai bun etc. Cei care recunosc, puțini la număr, fie se autotratează cu remedii antidepresive luate de la farmacie, fie merg la un medic care le prescrie antidepresive. Problema cu aceste remedii este că dau dependență și, odată întrerupt tratamentul, boala reapare pentru că, de fapt, n-a dispărut. Antidepresivele tratează efectele, nu cauzele. Iar efectele lor secundare sunt foarte mari. Cei care nu recunosc, nu o fac din rușine, de cele mai multe ori. Eu depresiv????? Sunt doar obosit! Îmi trece! Sunt un om puternic! Din păcate, nu trece de la sine.

Depresia nu e o rușine, e o boală. Și este una larg răspândită, chiar dacă avem sentimentul că suntem singurii care suferă. Mentalitatea noastră e cea care ne împiedică să căutăm ajutor. Vestea bună este că nu trebuie să spuneți nimănui că mergeți la doctor, iar doctorul nu va spune niciodată că e rușinos să suferiți. Cel puțin nu la ScienceMed. Sunt remedii homeopate, fitoterapice și remedii florale Bach care acționează asupra cauzelor. Nu

dau dependență și nu au efecte secundare. Medicina cuantică vine în ajutor și reglează dezechilibrele, determinând inclusiv reducerea timpului de acționare a remediilor și reechilibrarea rapidă a pacientului. Recunoașteți simptomele? La voi sau la cei din jurul vostru? Nu lăsați lucrurile să ajungă prea departe! Putem împreună să recâștigăm bucuria de a trăi!

Amețeala

Cu toții simțim, de cel puțin câteva ori în viață, simptomele ei. Amețeala este ceva atât de familiar, încât există în limbajul comun expresii precum: nu mă băga în seamă, azi sunt amețit(ă)! Amețeala nu e, în cele mai multe cazuri, ceva foarte grav, în sensul în care nu ne prezentăm la medic dacă am amețit pentru 2 minute și a trecut de la sine, în mod special luând o pauză și așezându-ne confortabil pe o canapea. Practic, amețeala este o tulburare a simțurilor, adesea având cauze minore, de foarte multe ori emoționale (emoțiile puternice pot aduce cu sine aceste simptome dacă durează suficient de mult). Poate apărea pe fondul unei oboseli accentuate (și atunci e suficient să ne odihnim) sau a unei scăderi bruște de tensiune (se poate produce, de pildă, la schimbarea bruscă a poziției corpului, ridicarea prea rapidă din pat, de pildă) sau de glicemie (care, fără antecedente clinice majore, pot fi doar semn al înfometării, de pildă, sau ale deshidratării; dacă nu am mâncat nimic până la orele 15.00, de exemplu, e posibilă scăderea nivelului de glicemie și o ușoară amețeală).

Amețeala poate fi, însă, un simptom al unor boli, unele ușoare (anemia), altele mai grave (hipo sau hipertensiune, infecții, probleme ale sistemului nervos, tumori, atac cerebral, afecțiuni cardiovasculare etc.). De aceea, amețeala este unul dintre motivele frecvente pentru care oamenii se îndreaptă către medic. Manifestări: lipsa echilibrului, senzația de plutire și de slăbiciune, răul de mișcare.

Când ne prezentăm la medic?

Ideal ar fi să ne prezentăm dacă episodul de amețeală se repetă la intervale scurte de timp sau cu o frecvență oarecare ori dacă nu trece imediat și nu are o cauză recunoscută exterioară (ex: mersul cu vaporul sau chiar cu mașina; dacă eram amețiți dinainte de călătorie și nu ne-am revenit în următoarele minute după ce s-a terminat, de pildă, e cazul să căutăm un medic).

Dacă e însoțită de alte simptome, de asemenea, e important să căutați un sfat medical de specialitate. De exemplu, dacă experimentați în același timp amorțeală în membrele superioare sau inferioare, tulburări de vedere sau de vorbire, dureri de cap, greață (vărsături), sunteți confuzi sau simțiți tulburări de echilibru, poate fi vorba despre probleme ale sistemului nervos, atac cerebral vascular sau o tumoră. Lista poate continua cu ateroscleroză cerebrală, hematom intracerebral, encefalite, scleroză multiplă, probleme cardiace, modificări hormonale și multe altele, toate la fel de grave.

Ce putem face să evităm amețeala "obișnuită"?

Hrana corespunzătoare, alimentația sănătoasă, variată și bogată în nutrienți. Lichidele sunt foarte importante, beți multă apă! Odihna este extrem de importantă. Relaxați-vă! Evitați să vă ridicați brusc din pat sau de pe scaun! Aveți grijă la echilibrul vostru energetic, un organism echilibrat funcționează în parametri normali în fiecare clipă.

Ce se întâmplă când amețeala nu e întâmplătoare, nu e doar un episod trecător și nici nu are cauze care pot fi înlăturate prin hrană sau odihnă? Mergeți la medic! Nu așteptați ca boala să se agraveze! Se poate ajunge atât de departe, încât boala să devină foarte greu de tratat, deși la primele simptome lucrurile ar fi foarte simple. Avem în acest moment în clinică o pacientă care atunci când a venit la noi nu se putea încălța singură, pentru că nu se putea apleca deloc. Era complet dependentă de cineva, pentru că orice mișcare a capului putea rezulta în pierderea cunoștinței. Nu putea ieși pe stradă, nu se putea duce la muncă, nu se putea îmbrăca singură. Și totul a plecat de la o simplă amețeală pe care a ignorat-o azi, mâine, poimâine, din lipsă de timp, din lipsă de chef, din neatenție, din motive pe care cu toții le-am putea îndepărta extrem de ușor.

În funcție de gravitatea problemei și de durata suferinței, tratamentul poate dura mai mult sau mai puțin, de aceea este important să veniți la noi atunci când experimentați primele simptome sau chiar înainte, pentru verificare!

Cefaleea

Suferiți de cefalee (durere de cap acută, adesea însoțită de amețeală, grețuri, senzație de leșin, oboseală)?

Cauzele pot fi multiple, de la stres, oboseală, până la unele afecțiuni organice care pot avea asemenea manifestări (oculare, dentare, afecțiuni ale sinusurilor, hipertensiune etc.). Deși manifestările clinice pot fi diferite, toate au în comun durerea, de cele mai multe ori cu o intensitate ridicată.

Va prezentăm mai jos un caz clinic:

Pacienta M.P., vârsta: 38 ani. Se adresează clinicii noastre pentru cefalee periodică generalizată, mai accentuată la nivelul regiunii frontale. Durerea are o vechime de 20 de ani. Se instalează atunci când pacienta consumă anumite tipuri de brânză, pește, fructe. Se asociază cu stare generală alterată, amețeli, senzație de sfârșeală și leșin, hipotensiune arterială, înroșirea feței și senzație de căldură. Crizele au devenit foarte frecvente, câte 3-4 pe săptămână. Deși a făcut numeroase investigații și tratamente de-a lungul timpului, simptomele s-au agravat continuu.

Examinarea electrosomatografică pune în evidență scăderi severe de conductivitate electrică la nivelul stomacului, duodenului, intestinului subțire, scăderi moderate de conductivitate la nivelul colonului și scăderi severe la nivelul emisferelor cerebrale. Aspectul sugerează o cauză alimentară a cefaleei, probabil prin eliberare de amine biogene (tiramină) din alimentele ingerate și posibil un mecanism alergic.

Biorezonanța Paul Schmidt pune în evidență tulburări energetice maxime la nivelul tractului digestiv, țesutului cerebral, metabolismului, tulburări moderate la nivelul centrilor energetici (chakre) și la nivelul meridianelor de acupunctură. Testarea energetică la alergeni pune în evidență multiple sensibilități la substanțe variate, îndeosebi sensibilitate la amine biogene.

Se începe un tratament susținut homeopatic, fitoterapic, gemoterapic. Se adaugă echilibrări energetice și sedințe de desensibilizare cu aparatul de biorezonanță Rayocomp PS 1000 Polar, câte 3 pe săptămână. Face controale din 2 în 2 luni în urma cărora se ajustează permanent tratamentul. Evoluția a fost lent favorabilă.

Vă confrunțați cu o asemenea problemă? Contactați-ne! Gasim sigur un remediu!

Bolile de piele

„Am doi copii care au făcut eczeme de când au fost sugari. Erupțiile apăreau întotdeauna legate de căldură și mai ales în pliurile pielii, pe ambele părți laterale ale coatelor și genunchilor. Am încercat multe unguente și loțiuni, care au reușit să îmbunătățească problema lor doar parțial. Am încercat orice, să le facem baie în fiecare zi, săpunuri speciale, creme și loțiuni după fiecare baie, preparate cu cortizon...”

„Frățiorul meu mai mic are eczemă; are 5 ani și are eczemă pe amândouă picioarele și am pus ulei de nucă de cocos și i-am făcut și baie în semințe de ovăz, dar parcă nu îl ajută nimic; așa că mama este foarte tristă și dezamăgită. Chiar nu putem să mai dormim noaptea fiindcă se scarpină în continuu; poate să ne spună ceva ce să facem?”

„Sunt foarte frustrată în aceste momente, pentru că fetița mea, care are 2 ani și jumătate, are o eczemă pe față și pe părțile ei intime și de mai mult de două luni nimic nu pare să ajute. Medicul ei nu o trimite la dermatolog până nu ne convingem că nu este o alergie obișnuită. Nu am găsit încă nimic care să o calmeze. Mă simt așa de rău că nu știu ce să mai fac în continuare. În plus, și băiatul meu, de 7 ani, are și el o eczemă severă pe față și o roșeață extinsă pe mâini, pe piept și pe spate și care se extinde în jos. O are de acum un an și a crescut treptat; la început

era doar în jurul gurii; apoi a mers mai jos pe mâini, pe piept și pe spate. Gleznele și tălpile sunt în totalitate curate, fără eczemă. De curând a început să se scarpine pe față când începea să se umfle. Medicul mi-a spus că nu este tipic și că acest lucru poate implica și alte probleme, așa că el a trecut printr-o serie de teste. Nu a apărut nimic până acum. Am încercat hidrocortizon și multe unguente și tratamente, inclusiv naturiste. Singurele care au mers până acum au fost steroizii și imunosupresoarele. Însă a trebuit să îl oprim datorită faptului că smalțul dentar a început să se spargă și să se păteze, iar stomatologul meu mi-a spus că s-ar putea să fie datorat medicației. Am ajuns într-un punct în care nu știu ce să fac mai departe.”

Acestea sunt doar câteva din problemele cu care s-au confruntat pacienții ScienceMed și declarațiile lor.

Tulburările manifestate la nivelul pielii reprezintă o modalitate de exprimare a unor probleme mai profunde. Ce arată pielea este doar ceea ce apare la suprafață. Ceea ce există în interior, partea din umbră, dar cea mai importantă pentru vindecare, poate avea o istorie îndelungată, o intensitate mare sau o afectare a mai multor organe sau sisteme.

Investigarea modificărilor care pot determina apariția tulburărilor de la nivelul pielii se poate face cu ajutorul medicinei integrate ScienceMed, prin efectuarea unui consult inițial homeopat, în urma căruia se stabilește diagnosticul integrat mintal, fizic și emoțional al pacientului și remediul corespunzător. Urmează investigarea electrosomatografică ce va stabili diagnosticul funcțional al organelor și sistemelor, la care se pot obține informații și despre alte organe și sisteme de eliminare și detoxifiere (ficat, rinichi), de metabolism și glande hormonale, circulator, respirator, limfatic sau activitatea cerebrală. Consultația poate fi urmată de testarea de biorezonanță Paul Schmidt, care evaluează nivelul de energie al organismului, la nivelul chakrelor, meridianelor, diferitelor organe și sisteme și este completată de o primă terapie de armonizare chiar la cabinet. Consultul complet se poate completa, în funcție de situație, și cu testarea de viruși, bacterii și paraziți și testări alergologice pentru 1000 de alergeni și se finalizează prin prepararea de tablete impregnate energetic și informațional cu frecvențe proprii pacientului.

Problemele care pot apărea la nivelul pielii exprimă de multe ori tulburări profunde care se exprimă mai devreme sau mai târziu la nivelul altor organe și sisteme. Lipsa de diagnosticare precoce și prescrierea unor tratamente care inhibă această reacție a pielii pot duce la agravarea treptată a acestei probleme. Ca urmare vor apărea afectări din ce în ce mai profunde și mai complexe, care pot evolua spre boli cronice.

Diagnosticarea și tratamentul precoce sunt cele mai importante în viziunea medicinei integrate ScienceMed.

Sistemul endocrin

Hormonii sunt mesageri chimici (peptide, proteine, steroizi) secretați de glandele endocrine și răspândiți în organism prin intermediul vaselor de sânge. Hormonii sunt transportați de sânge către diverse celule din organism, care interpretează aceste mesaje și reacționează în funcție de ele. Cu toate că pare o idee exagerată ca o substanță să intre în sânge și să cauzeze o reacție într-o locație îndepărtată din corp, asta se întâmplă în corpul nostru în fiecare zi. Capacitatea de a menține homeostaza și de a răspunde la stimuli se datorează în mare parte hormonilor pe care îi secretă corpul nostru. Sunt responsabili de starea noastră fizică și psihică, reglează o multitudine de funcții și procese din corpul nostru și ne influențează silențios comportamentul și personalitatea.

Încă de la naștere, sunt indispensabili dezvoltării complete și armonioase a copilului, ceea ce implică și o acțiune determinantă asupra creșterii și maturizării sexuale. Amprenta lor moleculară este peste tot, fie că vorbim despre atracție sexuală, depresie sau poftă de mâncare.

De hormoni depind mai multe decât ne imaginăm: metabolismul, homeostaza, creșterea, activitatea sexuală, funcția cognitivă, starea noastră de spirit, temperatura corpului și chiar contracția mușchilor cardiaci.

Spre deosebire de glandele exocrine (care produc substanțe precum salivă, lapte, acid gastric și enzime digestive), glandele endocrine nu secretă substanța în vase, ci secretă hormonii direct în spațiul extra celular. Hormonii se împrăștie apoi în capilare și sunt transportați prin corp prin intermediul sângelui. Sistemul endocrin creează o legătură electrochimică între hipotalamus și toate organele și își reglează hormonii prin feedback

negativ, excepție făcând doar câteva cazuri izolate, cum ar fi nașterea. La menținerea unui nivel constant de hormoni contribuie sistemul imunitar și alți factori.

Sistemul endocrin este compus din mai multe glande, unele dintre ele fiind controlate de către glanda hipofiză și de către hipotalamus, altele având un mod de funcționare mai autonom.

Hipofiza este o glandă mică, localizată la baza creierului, denumită și „regina glandelor”, având rolul de a controla majoritatea celorlalte glande. Tulburările la nivelul hipofizei pot determina dureri de cap și tulburări de vedere, asociate cu dereglarea ciclului menstrual și infertilitate. Legătura dintre glande este atât de strânsă încât, dacă hipofiza este complet distrusă, nici tiroida și glanda suprarenală nu mai pot funcționa.

Tiroida este cea mai mare glandă endocrină din corp, iar funcționarea sa în exces determină scădere în greutate, nervozitate, insomnii și tremor. În contrast, deficitul de hormoni tiroidieni determină îngrășare, piele uscată și infiltrată, somnolență și scăderea capacității de concentrare.

Pancreasul are rol dublu: în secreția de insulină care controlează valorile glicemiei și, în paralel, secreția sucului pancreatic, esențial pentru digestia alimentelor.

Glandele suprarenale sunt localizate deasupra rinichilor. Hipersecreția lor determină creștere în greutate, hipertensiune, diabet zaharat, dar și creșterea colesterolului, iar hipersecreția de adrenalină și noradrenalină determină hipertensiune arterială severă. Lipsa secreției suprarenalelor este, însă, la fel de periculoasă. Lipsa diagnosticării și tratamentului de substituție al funcției glandulare poate duce chiar la deces.

Ovarele și testiculele produc **hormonii sexuali** și ovulele, respectiv, spermatozoidii. Hormonii sunt extrem de importanți pentru reglarea funcției sexuale și nivelul lor este crescut în prima parte a vieții pentru a susține maturizarea deplină a ovocitelor și spermatozoidilor, scăzând ulterior, pentru a marca declinul perioadei fertile și intrarea la menopauză.

Sistemul endocrin și cel nervos lucrează adesea în același scop. Ambele influențează chimic alte celule (hormonii și neurotransmițătorii). Cu toate acestea însă, cele două sisteme își ating scopurile în mod diferit. Neurotransmițătorii acționează imediat (în câteva milisecunde) asupra mușchilor din preajmă, a glandelor sau asupra altor celule nervoase, efectul fiind de scurtă durată. Hormonii, însă, acționează în timp mai îndelungat (poate fi vorba de secunde sau de zile), pot afecta orice celulă, apropiată sau îndepărtată și produc efecte care durează cât timp rămân în sânge, ceea ce poate însemna chiar și câteva ore.

Dezechilibrele hormonale

Este nevoie de cantități mici de hormoni pentru a produce schimbări semnificative ale corpului. Putem spune că a apărut un dezechilibru hormonal atunci când oricare dintre glandele endocrine funcționează anormal, producând o cantitate de hormoni fie prea mică, fie prea mare ori într-un moment nepotrivit. Să luăm de exemplu hormonul de creștere și să ne gândim că lipsa acestuia duce la nanism, iar secreția în exces poate duce la gigantism sau acromegalie, în funcție de vârsta la care debutează boala. Sau cazul hormonilor sexuali secretați de ovar și de testicul. Acești hormoni, responsabili de dezvoltarea la pubertate, pot determina fie pubertatea precoce (dacă sunt produși și eliberați prea devreme) fie, în caz contrar, pubertatea întârziată. În cazul ciclului menstrual, spre exemplu, câteva zeci de hormoni intervin, acționează și interacționează coordonat și într-un moment anume. Constatăm că este un sistem atât de complex și de eficient, încât fiecare hormon implicat are un rol și efecte multiple și acționează inclusiv la nivelul țesuturilor. Mai mult, hormonii estrogeni nu își rezumă rolul la nivel ovarian și hipofizar, ci acționează și la nivelul mucoasei uterine, sânului, hipotalamusului, osului, inimii, plămânului, creierului, prostatei și vaselor de sânge.

Funcționarea normală a glandelor și producția de hormoni sunt influențate de diverși factori: alimentația, stilul de viață, activitatea fizică, stresul, emoțiile, vârsta și ovulația.

Ce ne poate duce cu gândul că avem un dezechilibru hormonal?

O vizită la medic este obligatorie după ce constatăm că avem în mod repetat și acut unul sau mai multe din aceste semne și simptome: modificări ale menstruației, acnee, pilozitate excesivă, oboseală, amețeală, simptome alergice, anxietate, diminuarea apetitului sexual, creștere sau scădere bruscă în greutate, depresie, dureri de cap, creștere a temperaturii bazale a corpului, endometrioză, retenție de apă în corp sau sindrom premenstrual. Dacă simptomele sunt ignorate și dezechilibrele rămân netratate, pot exista repercusiuni medicale grave precum diabetul, endometrul uterin și cancerul de sân (cauzate de excesul de estrogen).

Cu toate că un medic bun poate detecta dereglările hormonale în timpul unui examen clinic, acestea pot fi identificate cu precizie prin analize de laborator și prin testarea fluidelor corporale: urina, sângele și saliva. Complexitatea analizelor poate fi sporită de ritmul de secreție și viteza cu care hormonii sunt inactivați, motiv pentru care anumite analize hormonale necesită condiții speciale de recoltare și trebuie recomandate de un medic specialist, pentru a putea fi interpretate corect. Există și cazuri speciale în care analizele durează mai mult și sunt mai complexe. Un exemplu bun este evaluarea nivelului hormonului de creștere în cazul unui copil cu probleme vizibile de creștere. Nivelul hormonilor de creștere în acest caz nu poate fi determinat printr-o simplă recoltare a unei probe de sânge – spre exemplu, fiind necesar un test de stimulare a hormonului de creștere, ce trebuie să depășească o valoare prag pentru a confirma sau exclude un diagnostic.

În cazul diagnosticării cu deficiență hormonală, medicina tradițională prescrie terapie cu hormoni sintetici. Este prescrisă medicație și în cazurile de producere în exces a anumitor hormoni, în vederea atenuării efectului acestora. Pe lângă hormonii secretați de corpul nostru însă există și o varietate de compuși chimici naturali sau sintetici care au efecte asemănătoare asupra organismului și sunt prescrși în tratamente. Aceste substanțe pot interfera, însă, cu acțiunea hormonilor secretați de organism, modificându-ne comportamentul, dispoziția afectivă, ciclurile reproductive și senzațiile de foame sau sațietate.

Infertilitatea

Infertilitatea este incapacitatea unui cuplu de a obține o sarcină după cel puțin un an de contact sexual neprotejat. Aproximativ 1 din 6 cupluri este afectat de infertilitate, o statistică uluitoare din păcate. Cu toate că există încă multe persoane care privesc în continuare infertilitatea ca pe o problemă „strict feminină”, statisticile arată că în jumătate dintre cazurile de infertilitate este implicat și partenerul de sex masculin. Ponderea pe sexe este: o treime din cazuri este determinată exclusiv de patologia partenerului feminin și o treime de patologia partenerului masculin. Iată de ce atunci când un cuplu dorește un copil e bine ca la medic să se prezinte ambii parteneri.

Cauzele infertilității

La femei, infertilitatea se datorează în primul rând ovulației anormale, disfuncțiilor tubului falopian, afecțiunilor uterine sau celor pelvine. Cauzele frecvente sunt cu preponderență (dar nu se limitează la):

Disfuncția ovulatorie – fie ovulația nu are loc (amenoree) sau are loc foarte sporadic, astfel încât este greu de determinat perioada optimă a lunii în care femeia poate rămâne însărcinată.

Aderența pelvină – țesut cicatrizat care leagă organele și interferează cu sarcina.

Endometrioza – stare patologică în care țesutul endometrial este găsit în alte locuri decât în învelișul uterului, în speță în tractul reproducător, dar și în alte părți din corp.

Fibromul uterin – masă de țesut care crește în peretele cavității uterine, în cavitatea uterină sau în afara ei.

Este, de regulă, non canceros și necesită tratament doar dacă dă simptome acute și se manifestă prin dureri pelvine sau sângerări. Poate cauza, însă, infertilitate în funcție de localizare.

Afecțiunea tuburilor falopiene – tuburile falopiene sunt blocate sau deteriorate. Această afecțiune poate fi cauzată de țesut cicatrizat de la endometrioză, operații chirurgicale ginecologice sau în zona abdominală, ori de sarcinile ectopice. Disfuncția tuburilor falopiene poate bloca intrarea sau circulația ovulului prin tuburile falopiene, contactul cu sperma sau poate preveni implantarea embrionului în uter.

Sindromul ovarelor polichistice – o categorie de simptome caracterizate prin ovare polichistice, un nivel excesiv de testosteron, creștere în greutate și apariția părului facial.

Menopauza timpurie – menopauza apărută prematur la femei cu vârstă de 20-30 de ani.

Hiperprolactinemie – secreția excesivă a prolactinei, hormonul care stimulează producerea lactației, poate interfera cu ovulația pentru a da corpului falsa impresie că femeia este în perioada postnatală.

Îmbătrânire – gradul maxim de fertilitate la femeie este în jurul vârstei de 20 de ani. Cu toate că depinde de la femeie la femeie, studiile arată că după vârsta de 35 de ani șansele ca o femeie să rămână însărcinată scad simțitor și după 40 de ani scad considerabil. Având în vedere că femeile se nasc cu un număr limitat de ovule, vârsta unei femei este un factor extrem de important în determinarea fertilității.

Pierderea repetată a sarcinilor – trei sau mai multe sarcini pierdute scad considerabil probabilitatea unei sarcini viabile în viitor.

De cele mai multe ori, cauzele de mai sus se întrepătrund, nimic în organismul uman nu este izolat ca și patologie. Alte cauze pot fi afecțiuni și dereglări precum: bolile autoimune, defectele din naștere care afectează tractul reproducător, cancerul sau o tumoră, problemele de coagulare, medicația (chimioterapia în mod special), dezechilibrele hormonale, afecțiunile tiroidiene, diabetul. Desigur, aspectele negative în stilul de viață pot favoriza infertilitatea: fumatul excesiv, consumul excesiv de alcool, prea multă activitate fizică/sport sau problemele de nutriție și obezitatea.

Infertilitatea masculină poate constitui uneori chiar singurul motiv pentru care un cuplu nu poate concepe o sarcină sau se poate adăuga la seria de motive asociate ale partenerei, ceea ce creează o situație complexă de infertilitate în cuplu. Repetăm și accentuăm: este esențial ca ambii parteneri să fie testați atunci când apare această problemă. În cazul bărbaților, infertilitatea poate fi legată de afecțiuni și dereglări în corp cum ar fi: producția inadecvată sau scăzută de spermă și distribuirea acesteia în mod deficitar, problemele de ordin anatomic, impotența, infecțiile cu transmitere sexuală netratate, leziunile precedente ale testiculelor, vasectomia, dezechilibrele hormonale sau efecte secundare provocate de medicație (în special chimioterapie). Există și în cazul bărbaților anumite aspecte negative în stilul de viață care pot favoriza infertilitatea: obezitatea, vârsta, consumul excesiv de alcool, tutun și droguri, expunerea îndelungată la temperaturi ridicate și expunerea la un mediu toxic.

Evaluarea cuplului infertil trebuie să țină așadar seama de toate verigile procesului de concepție: ovulația, transportul tubar al ovulului, producția și viabilitatea spermatozoizilor, eliberarea în vagin la momentul oportun, receptivitatea mucusului cervical, fertilizarea și receptivitatea uterină pentru implantare, cantitatea și viabilitatea spermatozoizilor, stilul de viață, vârsta, mediul în care trăiește, natura și durata muncii pe care o prestează zilnic, dezechilibrele de orice fel, istoricul medical. În aproape o treime din cazuri, este identificată problema psihologică la femeie, într-o treime la bărbat, 10% la ambii parteneri, iar pentru restul de aprox 20% din cazuri nu a putut fi atribuită exact cauza infertilității. Nu numai că într-o măsură covârșitoare cauzele sunt psihologice, dar tratamentele hormonale prescrise în cazul infertilității cresc considerabil disconfortul emoțional. În urma unui studiu în care au fost incluse 200 de cupluri care au vizitat frecvent o clinică de fertilizare, jumătate dintre femei și 15% dintre bărbați au spus că infertilitatea a fost cea mai tristă și mai frustrantă experiență din viața lor.

Infertilitatea produce femeilor reacții severe precum șoc, negare și durere la aflarea diagnosticului. Femeile prezintă mai multe simptome de depresie și anxietate decât bărbații. Și bărbații sunt afectați de infertilitate, deoarece o consideră ca pe o lovitură adusă masculinității și virilității lor. Pot manifesta mânie, o stare de izolare și un sentiment de eșec personal.

Diabetul zaharat

Peste 20 ani, la nivel mondial, o persoană din zece va suferi de diabet zaharat, declară pentru Agerpres Prof. univ. dr. Dan Mircea Cheța, Director de cercetare la Institutul de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice „N. Păulescu”. E o afirmație foarte gravă, dar care va fi adevărată dacă nu schimbăm nimic în modul de viață și nu începem să avem grijă de noi.

Ce este diabetul zaharat?

O boală foarte gravă, una dintre cele mai răspândite boli endocrine, inclusă de specialiști printre așa zisele boli cronice ale civilizației. Deși cauzele principale par a fi cele genetice, predispozițiile fiind moștenite de la părinți, cercetătorii au început să fie de acord cu faptul că stilul de viață și factorii de mediu sunt cei care declanșează, de fapt, boala. Alimentația, sedentarismul, stresul, fumatul, excesul de medicamente, dereglările psihologice, obezitatea sunt, în realitate, factorii esențiali pentru declanșarea diabetului.

Simptomele sunt foarte cunoscute și sunt zeci de articole scrise pe această temă. Din păcate, însă, ele pot fi ușor ignorate în primele faze ale bolii, motiv pentru care sunt foarte mulți oameni care află prea târziu că sunt bolnavi.

Diabetul poate fi prevenit. Fiecare om ar trebui să își controleze nivelul de glicemie în fiecare an și la primul semn că ceva ar putea fi în neregulă să ia măsuri. Diabetul este una dintre bolile care îți controlează complet viața, de la apariția lui până la finalul vieții. Este foarte ușor să se agraveze și să conducă la comă sau chiar deces. Diabetul provoacă boli cardiovasculare, insuficiență renală, afectarea sistemului circulator (poate duce la orbire sau arteriopatie), probleme grave ale oaselor și articulațiilor și multe alte asemenea efecte negative. „Șansele” de a declanșa această boală cresc proporțional cu creșterea în greutate, deci una dintre măsuri este păstrarea unei greutate corporale normale. Exercițiile fizice sunt foarte importante, încercați să faceți mișcare cel puțin 30 minute pe zi. Mergeți pe jos, mergeți la sală, alergați, orice vi se pare potrivit pentru voi, dar încercați să renunțați la sedentarism. Despre stres e inutil să mai discutăm, el este factor cauzator principal pentru toate neregulile organismului, deci orice modalitate de relaxare și diminuare a stresului este bine venită nu doar ca preîntâmpinare a diabetului, ci ca element de restabilizare a organismului în general. Odihniți-vă bine, faceți pauze, petreceți timp de calitate în familie și cu prietenii, ieșiți în natură ori de câte ori aveți ocazia.

Cel mai important lucru, însă, nu așteptați până când boala se instalează sau, mai rău, se agravează până la nivelul la care nu se mai poate ține sub control. Cu cât trece timpul mai mult, cu atât șansele de recuperare sunt mai mici și timpul necesar pentru a vedea efectele tratamentului mai lung.

Sistemul renal

Rinichii sunt două organe situate în fosele lombare, imediat deasupra liniei taliei și au o lungime de aproximativ 11 cm, lățime de 6 cm și o grosime de 3 cm. Prin funcțiile lor de purificare, menținere și susținere (curăță sângele de reziduuri toxice și elimină excesul de lichide, mențin echilibrul de sare și minerale din sânge, reglează metabolismul electrolitic și produc hormonii responsabili de reglarea tensiunii arteriale și de producția celulelor roșii din sânge), rinichii au un rol crucial în organism. Rinichii sănătoși reprezintă un adevărat laborator al organismului, iar funcția renală este vitală pentru organism. Când rinichii se îmbolnăvesc, reziduurile toxice și lichidele sunt reținute în organism, cauzând umflarea gleznelor, vărsături, stări de slăbiciune, insomnii și insuficiență respiratorie. Cu toate că o boală renală cronică pare să apară brusc, aceasta își face apariția în timp, pe parcursul mai multor ani. Fiecare rinichi are aproximativ un milion de filtre, denumite nefroni, iar atunci când nefronii sunt deteriorați și nu mai funcționează, cei rămași sănătoși preiau și funcția acestora.

Dacă deteriorarea continuă și afecțiunea nu este depistată și tratată la timp, din ce în ce mai mulți nefroni devin nefuncționali, până la momentul în care rinichiul nu își mai poate îndeplini funcția.

Printre cauzele recurente ale afecțiunii renale se pot număra răni și traumatisme soldate cu pierderi de sânge, deshidratarea, șocul generat de o infecție în sânge, obstrucția tractului urinar / prostată, efecte secundare nocive produse de anumite toxine și medicamente, complicații apărute în urma unei sarcini.

Hidratarea joacă un rol cheie în menținerea unor rinichi sănătoși.

Apariția insuficienței renale poate fi prevenită dacă avem un control asupra unui cumul de factori de risc din care fac parte: hipertensiunea arterială (care poate deteriora capilarele renale), diabetul zaharat, consumul excesiv de proteine și grăsimi și, nu în ultimul rând, medicația agresivă pentru rinichi (antiinflamatoarele nesteroidiene și anumite antibiotice). Există și o serie de factori de risc ce nu pot fi controlați. O mare parte din cauzele bolii renale cronice sunt legate de: vârstă (studiile au arătat că începând cu vârsta de 35 de ani rinichii noștri încep să scadă în dimensiuni, ajung doar la doar aproximativ 30% masă renală funcțională în jurul vârstei de 80 de ani), rasă, sexul (s-a constatat că bărbații prezintă un risc mai mare de a dezvolta o afecțiune renală cronică decât femeile) și markerii genetici.

În momentul în care funcția renală scade sub un anumit nivel critic, se instalează insuficiența renală cronică.

Este o afecțiune „ silențioasă”, care evoluează în timp și are efecte devastatoare asupra întregului organism. Poate cauza grave afecțiuni cardiace, osoase și cerebrale, scăzând calitatea și, de foarte multe ori, durata vieții pacientului. Dacă s-a instalat deja, bolnavul are nevoie fie de dializă, fie de un nou rinichi și de scheme de tratament și operații chirurgicale complexe.

Secretul unor rinichi sănătoși este la îndemâna noastră și stă în conștientizare și prevenție.

Stilul de viață sănătos, menținerea unei tensiuni arteriale optime, echilibrarea nivelului glicemiei și al colesterolului ajută la sănătatea rinichilor noștri. Și nu doar a lor. Alimentația sănătoasă, hidratarea permanentă, controlul și reglarea greutății corporale, evitarea consumului de tutun și alcool în exces protejează rinichii. Este, de asemenea, extrem de important să efectuăm controalele și analize periodice. Iar pentru cei care nu vor să facă analize de sânge sau alte forme de diagnosticare invazive, consultația completă de medicină integrată la ScienceMed este soluția perfectă.

Cistita

Confundată adesea cu o anexită, cistita este, de fapt, o inflamație a vezicii urinare, care afectează în mod special femeile. Statistica uluitoare spune că 1 din 3 femei cu vârste de până la 24 ani este afectată de această problemă și jumătate dintre femei vor suferi de ea pe parcursul vieții. Mai concret, cistita este o inflamație a mucoasei care căptușește vezica urinară ca urmare a pătrunderii bacteriilor prin uretră (canalul de eliminare a urinei).

Simptomele sunt: nevoia frecventă de a urina (deși cantitatea de urină este relativ mică) și dureri la urinare, însoțite de senzație de usturime și/sau arsură, un miros pronunțat și o culoare închisă a urinei, uneori sângerări, dureri în timpul actului sexual, dureri de burtă sau dureri de spate (în partea de jos), în anumite cazuri însoțite de febră și o stare generală proastă.

Printre cele mai frecvente cauze se numără igiena necorespunzătoare sau, la polul opus, dușurile vaginale frecvente, care dezechilibrează flora vaginală, băile cu spumă sau folosirea produselor de igienă intimă care conțin parfum, au un PH ridicat și care irită zona genitală, sarcina (existând o presiune mai mare asupra uterului, vezica urinară nu este eliminată complet și bacteriile sunt favorizate), perioada de după menopauză (nivelul scăzut de estrogen reduce capacitatea de apărare a organismului), diabetul (nivelul crescut de zahăr din urină poate favoriza înmulțirea bacteriilor), steriletul, tumorile aparatului urinar, migrarea bacteriilor din intestin și vagin spre vezică, prezența bacteriilor (cea mai des întâlnită este *Escherichia coli*) sau a ciupercii *Candida albicans* (mai rar), folosirea lenjeriei intime sintetice sau foarte strânse, mai ales cea de tip tanga, gelurile spermicide, contactul sexual neprotejat sau după o perioadă mare de abținere (mușchii vaginali sunt foarte sensibili și se pot inflama relativ ușor; se recomandă urinarea la maxim 15 minute după contactul sexual, pentru a elimina bacteriile dăunătoare).

La bărbați cauzele cistitei sunt mai puține și vorbim, în general, de malformații (infecțiile urinare apar de la vârstă tânără în acest caz) sau de infecții generalizate ori o infecție secundară a unei sonde urinare.

Valabile pentru ambele sexe: slăbirea sistemului imunitar, stres, antibioticele sau chiar alimentația sau hidratarea defectuoasă.

Remedii naturale

Primele lucruri pe care le putem face zilnic ar fi o hidratare și o alimentație corectă, îngrijirea sistemului imunitar, eliminarea stresului, folosirea lenjeriei intime din materiale naturale, o bună igienă intimă, renunțarea (acolo unde se pot găsi alternative, desigur) la tratamentele cu antibiotice. Tratamentul prelungit cu antibiotice poate să facă mai mult rău decât bine, distrugând inclusiv echilibrul natural al florei bacteriene din vagin (cea mai des întâlnită cauză a aftei vaginale este tratamentul cu antibiotice). E obligatoriu să mergem la doctor și să obținem un tratament imediat, cistita tratată incorect sau insuficient poate evolua, ducând la afectarea rinichiului, uneori cu pierderea funcției acestuia. Automedicația, mai ales cea antibiotică, este mult mai dăunătoare pentru organism decât ne putem imagina și poate conduce la apariția formelor cronice sau a complicațiilor, unele severe: pielonefrita (infecție la nivelul aparatului urinar superior – rinichi). Se vor evita consumul de alcool, de ceai

și cafea. Putem încerca remedii naturale ca ceaiurile din frunze de mesteacăn, leuștean, gălbenele, cimbrisor. Urzica este utilă în vindecarea infecției, dar și pentru calmarea senzațiilor de arsură care o însoțesc. Sucul de afine poate fi o alternativă sau ceaiul de mătase de porumb.

Tratamentul integrat al infecțiilor urinare

Infecțiile urinare sunt afecțiuni inflamatorii situate la nivelul aparatului uro-genital (uretră, vezică urinară, rinichi). Cel mai frecvent aceste infecții sunt cauzate de bacterii, mai fecvent implicate fiind E. Coli, Proteus, Klebsiella.

Semne și simptome ale infecțiilor urinare pot fi: urinări frecvente, durere în timpul micțiunii, febră, frison, stare generală alterată, grețuri, vărsături.

Medicina integrată Sciencemed diagnostichează și tratează aceste afecțiuni cu ajutorul electrosomatografiei, biorezonanței, homeopatiei, fitoterapiei sau gemoterapiei. Tratamentul homeopat trebuie individualizat pentru fiecare pacient, în funcție de cauzele producerii, de simptomele asociate și, nu în ultimul rând, de terenul pacientului pe care apare această infecție (bolile asociate). Cu ajutorul medicinei integrate aceste infecții pot fi prevenite încă din primele stadii de boală, când încă manifestările clinice nu sunt prezente. În acest stadiu se evidențiază dezechilibrul energetic la mai multe nivele: bacterii, imunitate, aparat urinar (cu ajutorul biorezonanței), respectiv dezechilibrul la nivel celular: creșterea sau scăderea conductivității la nivelul aparatului genito-urinar (cu ajutorul electrosomatografiei).

Dintre remediile fitoterapice și gemoterapice care pot fi eficiente în infecții urinare amintim: merișorul (*Vaccinium vitis idaea*), coada calului (*Equisetum arvense*), coada șoricelului (*Achillea millefolium*), cozile de cireșe (*Cerasi stipes*), iarba neagră (*Calluna vulgaris*), traista ciobanului (*Capsella bursa pastoris*).

Sistemul digestiv – Ulcerul

Termenul de boală ulceroasă (ulcer peptic) indică deteriorarea țesuturilor stomacului sau ale duodenului. Ulcerul poate fi situat pe pereții stomacului (caz în care avem de-a face cu ulcer gastric) sau în partea lui inferioară ori în porțiunea inițială a duodenului (ulcer duodenal).

Infecția cu **Helicobacter pylori (H. pylori, helicobacterioza)** a fost identificată încă din 1875 de savanții germani, dar confirmată abia în 1982 de o echipă de medici australieni și britanici ca fiind cauza principală a dezvoltării ulcerului gastric și duodenal. Descoperirea H. pylori ca agent cauzator al bolii ulceroase a revoluționat puterea de înțelegere a tratamentului medical. Terapia anti H. pylori a diminuat foarte mult recidivele, iar eradicarea acestei bacterii grăbește vindecarea și reduce riscul de recurență sau hemoragii la pacienții cu ulcer gastric sau duodenal.

Infecția cu *Helicobacter pylori* apare, de regulă, în copilărie și deseori rămâne neobservată. Datorită capacității sale de a neutraliza aciditatea sucului gastric, microbul *Helicobacter pylori* are proprietatea de a supraviețui în stomacul omului un timp îndelungat, parazitând în timp mucoasa, pe care o distruge treptat. Infecția provoacă inițial gastrită și mici eroziuni pe mucoasa stomacului și a duodenului, apoi aceste eroziuni provoacă fie gastrită cronică, fie distrugerea profundă a pereților stomacului, ceea ce numim a fi ulcer. Dacă nu este depistată și tratată corespunzător, helicobacterioza se poate dezvolta atât de mult încât să dea nu doar gastrită atrofică sau ulcer, ci și să provoace cancer de stomac.

Există însă și alte cauze ce pot favoriza și provoca ulcerul gastric. Un loc important îl ocupă hiperaciditatea gastrică, care poate avea la bază fie o cauză genetică, fie un stil de viață defectuos (stres, fumat, nutriție inadecvată). Trăim într-o eră a consumului exagerat de medicamente, până la abuz chiar, și nu este de mirare că o altă cauză a ulcerului este adesea abuzul pe termen lung de tratament cu antiinflamatoare nesteroidiene, cum ar fi ibuprofenul și aspirina. Apariția ulcerului pe fondul utilizării îndelungate a medicamentelor specificate mai sus nu este cauzată de iritația directă a pereților stomacului, ci pentru că, ajungând în sânge, aceste medicamente blochează mecanismele biochimice care protejează mucoasa gastrică de acțiunea agresivă a acidului din sucul gastric.

Sindromul Zollinger-Ellison (gastrinomul) este, de asemenea, o boală rară care determina organismul să producă acid gastric în exces ce poate duce la îmbolnăvirea de ulcer.

Dacă dorim să prevenim ulcerul este important să avem în vedere o serie de factori de risc care favorizează apariția acestei afecțiuni printre care se numără: fumatul, consumul excesiv de alcool, consumul de medicamente cu steroizi (cei folosiți în tratamentul de astm), hipercalcemia, antecedente în familie și chiar depășirea vârstei de 50 ani.

Simptome

Dacă avem senzații de arsură sau de măcinare în partea superioară sau în partea stânga a abdomenului, dureri abdominale acute la câteva ore după masă sau chiar în timpul somnului, atunci putem suspecta că acestea sunt dureri de stomac, ce fac parte din simptomatologia ulcerului. Alte simptome frecvente sunt greața, voma, senzația de sațietate precoce, balonarea și disconfortul în partea superioară a abdomenului după servirea mesei. Uneori, durerea cauzată de ulcer este surdă și irizată și putem crede că este în zona spatelui.

Există tendința de a nu lua primele semne ale bolii în serios și de a le cataloga că pe simple dureri de stomac, însă în lipsa unei diagnosticări corecte și a unor măsuri ferme și scheme de tratament, în timp afecțiunea se va agrava. Ulcerul se va extinde și vor interveni simptome foarte grave precum senzația permanentă și acută de arsură, vărsăturile cu sânge, scaunul de culoarea maro închis și cu sânge, paloarea, slăbiciunea, leșinul și scăderea bruscă și inexplicabilă în greutate. Dacă boala este depistată în timp util, chiar și după apariția acestor simptome foarte grave, ea poate fi încă tratată și vindecată. Medicul specialist construiește schema tratamentului ulcerului, individual, pentru fiecare pacient, în funcție de cauza bolii și de starea pacientului.

Sistemul osos – Osteoporoza

Mai mult de 80% dintre fracturile produse la persoanele de peste 50 ani sunt cauzate de osteoporoză, o boală frecventă după această vârstă care demineralizează osul. Statistica spune că una din 3 femei va avea o fractură osteoporotică de-a lungul vieții și unul din 5 bărbați. După vârsta de 30-35 ani, densitatea osoasă începe să scadă, iar la femei, după menopauză, când scade dramatic secreția de hormoni, pierderea osoasă se accelerează destul de mult. Alte influențe negative asupra sănătății osoase o au și factorii genetici, alimentația, exercițiul fizic (de fapt, lipsa lui), modul de viață nesănătos, obezitatea, sedentarismul, fumatul, alcoolismul. Unele medicamente și tratamente alopate (heparină, glucocorticoizi, tiroxină, anticonvulsive, chimioterapie) pot accentua pierderea osoasă. Tulburările digestive, bolile hepatice cronice, boala celiacă, hipertiroidismul și hiperparatiroidismul, poliartrita reumatoidă sau hipogonadismul pot duce la apariția osteoporozei. Alți factori de risc importanți: lipsa vitaminei D, utilizarea pe termen lung a corticosteroizilor, fracturi ale oaselor în tinerețe.

Osteoporoza este asimptomatică și este, în cele mai multe cazuri, diagnosticată atunci când apare o fractură. Un efort banal (aplecare, ridicarea unei greutăți mici, rotire, chiar și un strănut) poate cauza o fractură prin tasare vertebrală. Căderea poate cauza fractura șoldului, care poate duce la incapacitate fizică severă, iar complicațiile ulterioare au o rată a mortalității de 15-20%. După ce s-a instalat osteoporoza, din păcate, riscul complicațiilor este foarte mare și agravarea se poate produce în timp foarte scurt. De aceea sănătatea osoasă ar trebui să fie o preocupare pentru fiecare dintre noi. Sunt câteva metode de diagnosticare, deci boala se poate preveni. Adoptarea timpurie a unui regim de viață sănătos și o dietă bogată în calciu sunt de mare ajutor. Atenție, însă, la exagerări. Prea mult calciu dăunează altfel. Dietele trebuie să fie echilibrate întotdeauna, nu doar în acest caz. Mai mult decât atât, calciul poate fi absorbit în organism doar în prezența vitaminei D, deci indiferent cât calciu luați, dacă aveți deficit de vitamina D îl luați degeaba. Vitamina D este produsă de organism în timpul expunerii la soare în limitele normale. Consultul unui medic este indicat, fie că vorbim de suplimente de calciu, vitamina D sau alimentație preventivă. Intoxicațiile cu vitamina D sunt la fel de periculoase, la fel și problemele rinichilor, care pot fi vătămăți dacă faceți tratamente neadecvate. Faceți mișcare! Mersul pe jos, urcatul scărilor, flotările, dansul, aerobicul și exercițiile de întindere ajută la sănătatea osoasă. Cu toate acestea, alergarea pe distanțe lungi pune o presiune prea mare pe încheieturi, uzându-le înainte de vreme, deci nici măcar mișcarea nu trebuie dusă la extrem. Renunțați la cafeină, sucuri acidulate, zahăr, fumat și alcool. Reduceți pe cât posibil alimentația pe bază de carne. Nu doar pentru prevenția osteoporozei, desigur.

Concluzii

*Diagnostic precis și complet la nivel energetic, celular și organic.
Tratament personalizat pentru fiecare pacient în parte și testat ca eficiență.
Cel mai mare procent de vindecări dintre toate metodele medicale.*

Totul în univers este energie, iar omul este cea mai complexă formă de energie.

Suntem dotați cu sănătate pentru câteva sute de ani, în lume există oameni cu vârste matusalemice.

Sănătatea este o stare de armonie între corpul fizic, mental, emoțional, celular și energetic. Oricare dintre verigile acestui lanț slăbește, apare boala. Mai repede sau mai târziu.

Nu există un tratament standard pentru toate persoanele.

Abordarea holistică a corpului uman, aplicarea medicinei integrate și profilaxia precoce a îmbolnăvirilor reprezintă dezideratele majore.

Organismul uman este un tot indivizibil, care, pentru a fi înțeles și tratat cât mai complet, are nevoie de o abordare multidisciplinară. Acest deziderat impune luarea în calcul a tuturor metodelor de investigare și tratament.

Niciodată un dezechilibru sau o boală, manifestă sau nu, nu va putea fi abordată complet fără o viziune cât mai amănunțită și mai amplă asupra sa.

Unde ne găsiți?

București

Str. Cuza Vodă nr. 132, bl. 1, scara 2, apartament 22, parter, interfon 22, sector 4
Telefon: 0723.175.208 | E-mail: sciencemed.bucuresti@yahoo.com

Buzău

B-dul Unirii, bl. 8C, parter (la 200 m de piața centrală și McDonald's)
Telefon: 0735.779.330 | E-mail: sciencemed.buzau@yahoo.com

Cluj Napoca

Calea Mănăștur nr. 105 (vis-à-vis de Biserica Calvaria, lângă podul Calvaria, aproape de intersecția Primăverii)
Telefon: 0740.204.633 | E-mail: sciencemed.cluj@yahoo.ro

Timișoara

Piața Badea Cârțan nr. 1, SAD nr. 1
Telefon: 0728.053.976 | E-mail: sciencemed.timisoara@yahoo.com